

Br. Křížek

Ročník XIII. V Uh. Hradišti v dubnu 1932. Číslo 4.

Náš Věstník.

Předsednictvo sokolské župy Komenského nejednou uvažovalo o tom, kterak zaffiditi, aby Věstník dostal se do rukou každé sokolské rodiny v naší župě. Jeho snahy uskutečnily se letos, kdy předložilo župní valné schůzi 20. března návrh tohoto znění:

»Věstník župní musí odebírat každý příslušník župy, případně po jednom výtisku každá sokolská rodina, mající více členů.«

Návrh župního předsednictva po velmi živém rokování jak se strany zástupců jednot a poboček tak i členů župního předsednictva byl odhlasován v tom smyslu, že

»zvýšený náklad uhradi se podle předběžného propočtu takto: 1 Kč ročně platí každý příslušník župy bez rozdílu; kromě toho 3 Kč ročně platí každý člen nebo ta sokolská rodina, které bude podle hořejšího návrhu Věstník administrací prostřednictvím jednoty a pobočky zaslán.«

K tomuto kroku župní předsednictvo odhodlalo se hlavně ze dvou příčin. První příčinou byla okolnost, že již po druhé Věstník skončil značným schodkem, více než 3.000 Kč, pro něž župní předsednictvo muselo vzít úhradu z peněžních prostředků, určených pro jiné účely. Schodek byl způsoben rozšířením obsahové stránky Věstníku. Vloni místo náležitých 192 stran poslali jsme do jednot a poboček 332 strany Věstníku, to jest o 140 stran více. Pěkné výsledky zpravodajství jednot a poboček měly ne-

blahý vliv na peněžní stránku Věstníku, když počet odběratelů nevzrůstal, ba spíše klesal.

Druhou příčinou byla snaha zevšeobecnití práci všech oborů sokolských v župě, dátí každému jednotlivci, po případě každé sokolské rodině do rukou Věstník a tím působiti na vztříst sokolského uvědomění všech příslušníků sokolských v župě. Tento způsob sokolské výchovy jest již dávno zaveden v jiných župách a uplatnil se. Proč by nemohlo se pracovati podobným způsobem také v župě Komenského? Jest jen třeba trochu dobré vůle a obětavosti, porozumění pro společnou věc sokolskou, a každý sebechudší člen nebo rodina našeho sokolského bratrstva přinese i v dnešní hospodářské tísni tuto peněžní oběť snadno s vědomím, že činí tak pro své uvědomění sokolské a pro naše společné zájmy. Čest sokolská budiž nám zde nejvyšším příkazem!

Žádám tímto, aby bratrské výbory jednot a poboček vzaly na vědomí usnesení valné schůze, jak shora je uvedeno, a zařídily vše potřebné tak, aby již příští páté číslo Věstníku mohlo se jim zaslati podle nově ustanoveného odběru. Vyšerfete laskavě, kolik je ve Vaši jednotě a pobočce sokolských rodin a pak jednotlivců, a nejpozději do 25. dubna t. r. pošlete mně přesně zjištěný počet, kolik výtisků Věstníku má se Vám posílati na společnou adresu jednoty nebo pobočky. Dále zařidte v jednotě nebo pobočce vybíráni příspěvku 1 Kč od každého příslušníka župy a pak 3 Kč od sokolské rodiny nebo jednotlivce v několika splátkách a ne až najednou v prosinci. Snáze se zaplatí 40, 60 nebo 80 haléřů měsíčně — počítáme-li, že vyjde 12 čísel Věstníku ročně, než 4, 6 nebo 8 Kč najednou na konci roku.

Bratři a sestry, doufám, že podřídíte se ochotně našemu společnému zájmu sokolskému a budete pracovati k tomu, aby sokolské uvědomění vzmáhalo se nejen u těch, kteří jsou pověřeni správou jednoty nebo pobočky, nýbrž aby proniklo ke všem členům a členkám a sdružilo nás ve společné práci za společným cílem.

Děkuji Vám za Vaši obětavost a spolupráci a do všech jednot a poboček naší župy posílám bratrskou zdravici a přání úspěchu v další práci sokolské.

Zdar těm, kteří vytrvají!

Ant. Konečný, redaktor
Věstníku sokolské župy Komenského.

Činovníci sokolské župy Komenského v roce 1932.

Čestným starostou župy br. Dr. Karel Kozánek z Kyjova.
Starostou župy br. Josef Horák z Uh. Hradiště.

I. náměstkem starosty a zpravodajem župy br. Josef Krystýnek z Luhačovic.
 II. náměstkem starosty br. Josef Urban z Napajedel.
 Jednatelem bratr Alois Cabilk z Uh. Hradiště.
 Náčelníkem br. Jar. Staša z Malenovic.
 Náčelníkem sestra Anna Kostlánová z Uh. Hradiště.
 Vzdělavatelem bratr František Milička z Krhova.
 Pokladníkem bratr Jar. Hýsek z Kyjova.
 Zapisovatelem bratr Vladimír Klusák z Velké nad Veličkou.
 Sociálním důvěrníkem br. Dr. Vladimír Broček z Kyjova.
 Divadelním zpravodajem br. Rudolf Böhm z Napajedel.
 Loutkařským zpravodajem br. Cyril Řežníček z Uh. Hradiště.
 Redaktorem a knihovníkem br. Antonín Konečný z Uh. Hradiště.
 Biografickým zpravodajem br. Jindřich Kotás ze Bzence.
 Zdravotním důvěrníkem br. MUDr. J. Holánek z Uh. Hradiště.
 Statistikářem br. Metoděj Mann ze Bzence.
 Menšinovým důvěrníkem br. Oldřich Sudek z Uh. Ostrohu.
 Hudebním a pěveckým zpravodajem br. Vilém Zaoral z Kyjova.
 Členem předsednictva br. Karel Křivánek z Uh. Brodu.
 Účetními dozorci br. František Gajda ze Záhorovic, br. Josef Skácel ze Strážnice a Vojtěch Matulík z Uh. Hradiště.
 Členy rozhodčího soudu jsou bratři: Čeněk Mistř z Uh. Hradiště, Dr. Emil Tománek z Uh. Hradiště, Dr. Martin Janík z Uh. Hradiště, Josef Rihák z Malenovic, Václav Ševčík ze Starého Města a Matěj Urban z Kyjova.
 Zástupci župy v ČOS. jsou bratři: Jaroslav Staša z Malenovic, Jos. Horák z Uh. Hradiště a Dr. Martin Janík z Uh. Hradiště.
 Tajemníkem župním jest br. Jaroslav Staša, župní náčelník. Sídlem župy jest Uh. Hradiště a středa dopoledne jest úředním dnem. V Sokolovně v župní kanceláři toho dne lze jednat s br. náčelníkem, jednatelem a starostou, kteří tvoří užší předsednictvo župy. Župní kancelář jest také v Malenovicích nad Dřevnicí, kam posílejte dopisy, určené tajemníku župnímu.

K návrhu župního předsednictva o hodnocení filmových představení v sokolských kinech po stránce vzdělávací a výchovné.

Mluví-li a piše-li se v sokolských jednotách a listech o filmu, děje se tak z největší části se stanoviska peněžního. Zapomíná se, že sokolský biograf, je-li dobré veden i po stránce ideové, je velkým vzdělávacím a výchovným prostředkem, jenž svou účinnosti předčí mnohé jiné obory sokolské činnosti. Zastaralý názor na film byl asi také příčinou, že i vzdělávací předsednictvo ČOS. opomnělo film, když rozhodovalo o bodování výchovné činnosti v sokolských jednotách. Je poněkud zvláštní, že divadelní před-

stavení hodnotí se 6 body, zábava s pořadem 2 body (dokonce i pouhá tanecní zábava 0,5 bodu), ač třeba jejich provedení ochotnickými silami není vždy uspokojující, ale film, byť v něm vystupovali nejlepší herci a byl vysoké umělecké úrovni, neoceněuje se vůbec. Zahraje-li jednota na př. divadelní hry Psohlavci, Fidlovačka, Karel Havlíček Borovský, Plukovník Švec, počítají se 24 body, promítou-li se však v sokolském kině filmy Psohlavci, Fidlovačka, Karel Havlíček Borovský, Plukovník Švec, nehodnotí se ani jediným bodem. Podobně jest tomu s proslovy a přednáškami, srovnáme-li je s filmy. Pětiminutový proslov nebo půlhodinová či hodinová přednáška na př. o Chodech, o vzniku státní hymny Kde domov můj, o životě a dile Karla Havlíčka Borovského, o bojích legionářů v Rusku zaznamená se 3 nebo 5 body, ale běží-li v sokolském kině filmy Psohlavci, Fidlovačka, Karel Havlíček Borovský, Plukovník Švec, nehledí se na ně při oceňování vzdělávací činnosti, ačkoliv svým účinkem předstihuji někdy všechny podobné proslovы a přednášky. Takových příkladů mohl bych uvést ještě velmi mnoho, ale myslím, že stačí těchto několik srovnání, aby byla patrná nedůslednost v těchto věcech. Kromě toho proslov před šikem poslouchá 20, 30, 50 bratří neb sester, přednášku více, snad někdy také méně posluchačů, ale filmy mávají mnohem větší počet diváků a to nejen z řad sokolských, ale ze všech vrstev občanstva. O dobrém vlivu filmu můžeme se přesvědčit z častých hovorů s návštěvníky sokolských kin, zvláště se žactvem nižších i vyšších škol. Loňského roku jsme četli, že z 1.847 kin v naší republice je 817 sokolských kin, tedy skorem 45 proc.; vliv jejich není tedy jistě bezvýznamný. Často slýcháme, že k promítání filmů není potřebí větších přípravných prací, jako je tomu u divadla nebo u přednášky, a že tedy z toho důvodu nemůže se film řaditi k ostatním oborům vzdělávací činnosti. To je názor jen částečně správný. Každý, kdo měl jen poněkud příležitost nahlédnouti do vnitřní práce biografického odboru, přisvědčí, že pročítání zpráv z filmového světa, zvláště zpráv o nových filmech, vybírání filmů, vyjednávání s půjčovnami, reklama, někdy vydávání zvláštního zpravodaje jednoty atd. zabere dosti času. Ostatně nemá se posuzovati určitý obor vzdělávací činnosti jen podle toho, kolik času jest potřebí na přípravu, ale má se také přihlížeti i k jeho významu a účinnosti. Myslím, že není přeceňováním vzdělávací a výchovné hodnoty filmů, bude-li každé představení celovečerního *kulturního* filmu (bez přídavků i s přídavky, jako jsou krátké veselohry, Foxovy zvukové týdenky atd.) hodnoceno 3 body (jako krátký proslov před šikem), představení jiných celovečerních *cenných* filmů 2 body (jako zábava s pořadem). Nezáleží na tom, je-li film němý nebo zvukový a mluvíci, českého nebo cizího původu. Z hodnocení vyloučí se ovšem všelijaké ty filmové kýče, škváry, smetí a různé »roztomilosti«, které občas (někdy však často) vidíme i v sokolských kinech, ať již z důvodů pe-

něžních, nebo jakýchkoliv jiných. Z té příčiny vzdělávací před-sednictvo ČOS. (biografický odbor) musilo by všechny filmy, československou filmovou cenzurou propuštěné, roztřídit do těchto tří kategorií, vlastně jen do dvou, poněvadž kulturní filmy jsou již cenzurou tak označeny. Ke konci podotýkám, že každému čtenáři filmových hlídek v denních i jiných časopisech je známo, jak v kruzích mimosokolských již dávno oceňují vzdělávací a výchovný vliv filmu. Uvedu jen jeden příklad, význačný pro vše, o níž nám především jde. Počátkem letošního roku uspořádal týdeník Čin mezi svými čtenáři anketu o filmu Třetí rota. Svým čtenářům dal tyto otázky: 1. V čem vidíte pokrok filmu Třetí rota v české tvorbě? Dosáhl tilm novou fabulací románové látky své vlastní, čisté filmové účinnosti? 2. *Dal vám film živější obraz o životě ruských legií? Odpovídá představě, kterou jste měl o legiích, nebo ji změnil a doplnil?* 3. *Vystihl film ideovou a historickou úlohu legií?*

Jan Zatloukal.

Doplněk ke zprávě žup. náčelníka za r. 1931.

Mužů . . .	1157	— v roce předcházejícím	1145	+	12,
žen . . .	706	—	656	+	50,
dorostenců	726	—	864	—	138,
dorostenek	573	—	695	—	122,
žáků . . .	2216	—	2288	—	72,
žákyň . . .	2496	—	2557	—	61,
starších bratří	45	—		+	45,
„ sester	15	—		+	15.
Celkový počet	7934	—	8205	—	271.

Vezme-li se však v úvahu, že ubyly nám 4 jednoty s celkovým počtem cvičících 430 pak není zde poklesu, ale přírůstek 159 cvičících.

Počet cvičitelstva: 293 muži a 174 ženy — z těchto má školu župní 110 mužů a 55 žen — čtrnáctidenní školu ČOS. má 37 mužů a 21 žena. Školu šestinedělní má 8 mužů a 5 žen.

Cvičitelské sbory cvičily samostatně: muži v 15 a ženy v 9 jednotách.

Upozorňuji, že sem náleží jen cvičení, když je odděleno od pravidelného, proto nemůže být hodin sborových tolik, jako hodin členstva i s dorostenem dohromady. Tomuto stále nemohou mnozí porozumět, ač to při každé příležitosti vysvětlují.

Nazdar!

Jaroslav Staša,
župní náčelník.

Dodatek ke zprávě župní náčelnice za r. 1931.

Zkoušku zdatnosti r. 1931 vykonaly	u žen		u starších žen		u dorostenek		u dětí	
	poh. jednot.	gotet cultan.	poh. jednot.	gotet cultan.	poh. jednot.	gotet cultan.	poh. jednot.	gotet cultan.
a) v plném rozsahu	24	294	3	14	26	208	28	1027
b) pouze část tělocvičnou v plném rozsahu	3	95	2	11	8	89	—	—
c) pouze část atletickou v plném rozsahu	—	—	—	—	—	—	—	—
d) pouze část tělocvičnou v omezeném rozsahu	—	—	—	—	—	—	—	—
e) pouze část atletickou v omezeném rozsahu	—	—	—	—	—	—	—	—
f) část tělocvičnou i atlet. v omezeném rozsahu	—	—	—	—	—	—	2	39
celkem . . .	27	389	5	25	34	297	30	1066
g) Zkoušku zdatnosti vůbec nekonali								
u žen 14 jednot a poboček, u dorostenek 15 jednot a poboček u žákyň 22 jednot a poboč.								

2. V celé župě se zkoušek zdatnosti zúčastnilo úhrnem:

a) Žákyň

- v I. stupni 300, z nich dosáhlo nad 75% 100, méně než 50% 49
- v II. stupni 535, z nich dosáhlo nad 75% 350, méně než 50% 50
- v III. stupni 231, z nich dosáhlo nad 75% 100, méně než 50% 12.

- b) Dorostenky byly úhrnem v celé župě zkouškami zdatnosti rozděleny takto:
 v části tělocvičné: do I. stupně 53, do II. stupně 74, do III. stupně 132, do IV. stupně 38,
 v části atletické: do I. stupně 36, do II. stupně 56, do III. stupně 78, do IV. stupně 27,
 c) Ženy byly úhrnem v celé župě zkouškami zdatnosti rozděleny takto:
 v části tělocvičné do I. stupně 68, do II. stupně 132, do III. stupně 141, do IV. stupně 44, do 5. stupně 4, do I. stupně starš. 14, do II. stupně starš. 11,
 v části atletické do I. stupně 63, do II. stupně 63, do III. stupně 97, do IV. stupně 39, do V. stupně 7, do I. stupně starš. 9, do II. stupně starš. 6.
- Anna Kostlánová.
-

Dodatek ke zprávě menšinového důvěrníka sokolské župy Komenského za rok 1931.

Jednota Strážnice odvedla 10 vázaných knih pro menšin. knihovnu, za které vzdáváme srdečný dík. Tím zprávu za rok 1931 doplňuji a žádám za prominutí, že nebylo uvedeno ihned v celoroční zprávě.
 Olda Sudek, župní menšinář.

Doplněk ke zprávě sociálního důvěrníka za rok 1931.

Ve výkazu jednoty Uh. Hradiště vloudila se chyba. Činnost sociálního odboru uh. hradíckého byla za rok 1931 tato:

Na cestovní základ 1.500 Kč. Zprostředkována tři místa. Zápujčky dvěma členům. Z výtežku biografu odvádí jednota sociální péče v místě 2.000 Kč, odboorce válečných poškozenců Kč 2.000 a Československému Červenému kříži 1.000 Kč.

Dr. Broček.

IX. slet všesokolský v Praze 1932.

P O Ř A D :

5. června. Veřejné vystoupení žactva národních škol pražských.
 12. června. Veřejné vystoupení žactva sokolského.

16. června. Veřejné vystoupení žactva středních škol.
 19. června. Závody středoškolské.
26., 27., 28. a 29. června. Slet dorostu sokolského.
 1. července. Závody o přebor svazu »Slovanské sokolstvo«.
 2. července. Veřejné cvičení pražského žactva a dorostu sokolského.
3. července. Veřejné cvičení — prostná mužů a žen.
 Kuželes žen. Cvičení hostí z ciziny.
4. července. Veřejné cvičení — prostná mužů, žen a starších bratří.
 Cvičení hostí z ciziny. Sletová scéna »Tyršův sen«.
5. července. Veřejné cvičení — prostná mužů, žen a starších br.
 Kuželes žen. Cvičení hostí z ciziny. Sletová scéna.
6. července. Průvod Prahou. Veřejné cvičení vojska a sokolské jízdy. Sletová scéna.

Sletiště je čtverec o straně 611 m, do něhož vešlo by se Václavské náměstí pražské 12 a půlkrát. Cvičiště samo podobá se obdélníku, jehož délka měří 310 m, šířka 202 m a pojme 17.010 cvičenců. Satny mužů mají 20.800 a satny žen 19.000 míst, celkem 39.800 míst.

Vstupenky prostřednictvím jednoty byly již podle přihlášek objednány, peníze za ně nutno zaplatit předem. Další prodej vstupenek obstarává od 2. května 1932 jen **Hypoteční banka česká**, Praha II., Havlíčkovo náměstí, aby se předešlo návalům u pokladen na sletišti.

Snížení jízdného na dráze požívají všichni účastníci členové i nečlenové, a to:

1. Majitel sletového členského odznaku při jízdě společným vlakem tam a zpět má nárok na slevu 60% a
2. při jízdě každým jiným osobním vlakem neb rychlíkem přes 100 km na slevu 50%.
3. Nečlenové na sletové legitimace, které budou včas vydávány, mohou užít podobně kteréhokoliv osobního vlaku neb rychlíku při slevě 33%.

Ubytování členstva je dvojí:

- a) společné podle sokolských žup ve školách a jiných ústavech,
- b) soukromé v hotelích a privátních bytech. O toto třeba se hlásiti co nejdříve u ubytovacího odboru Československé obce sokolské, Praha III., Tyršův dům. Nutno přiložiti potvrzený průkaz místní sokolské jednoty o členství a 5 Kč v poštovních známkách.

O bližší zprávy obráťte se členové i nečlenové na činovníky každé sokolské jednoty nebo pobočky!

Nazdar!

Sletová soutěž fotoamatérů.

Redakce »Věstníku sokolského« rozepisuje soutěž na nejlepší amatérské snímky ze sokolského života před sletem. Soutěž je rozdělena na dvě skupiny:

1. Náladové obrázky z letního cvičiště jednoty, z tělocvičny, ze stavebních prací na tělocvičnách a cvičištích nebo ze stavby sletiště IX. sletu všesokolského.

2. Obrázky z tělocvičné přípravy v jednotách na IX. slet všesokolský.

Snímky musí být na lesklém papíře, jasné, schopné reprodukce ze štočků na hrubém papíře. Na obrázcích, pokud nejde o zátiší a náladu ad 1., budiž vyjádřen pohyb jednotlivce či množství; vyloučeny jsou osobní snímky (portraity) a skupiny, utvořené pro fotografa.

Soutěž není anonymní a každý obrázek musí být na zadní straně opatřen nápisem: »Do soutěže Věstníku sokolského«, dále jménem a přesnou adresou fotografa a poznámkou, zda soutěží v části 1. či 2., i při jaké příležitosti a kdy byl snímek pořízen. Fotografové z povolání jsou ze soutěže vyloučeni.

Nejlepší tři snímky každé skupiny budou odměněny cenami, a to:

I. cena: sedadlo na hlavní tribuně pro jeden hlavní den sletový.

II. cena: totéž sedadlo pro den dorostu.

III. cena: totéž sedadlo pro den žactva.

Nejlepší snímky poctěné cenami budou otisknuty ve Věstníku sokolském se jmény autorů a s označením umístění v soutěži. Pak mohou být uveřejněny i jinde bez dalších odměn.

Redakce »Věstníku sokolského« si vyhrazuje právo uveřejnit i ostatní snímky cenou nepočtené za obvyklý honorář a se jménem autora buď ve svém listě nebo i jinde.

Soutěž končí 30. dubna 1932.

Snímky posílejte na adresu: Redakce »Věstníku sokolského«, Praha III., Tyršův dům. — Nebude přihlíženo ke snímkům došlým později, na jinou adresu nebo nedostatečně popsaným.

Redakce »Věstníku sokolského«.

Z dějin jednoty Sokol ve Slavičíně-Mladoticích.

Slavičín-Mladotice je osada prastará, založená v 9. století obyvatelstvem slovanským a prý s okolím tvořila XII. župu veleříše Svatoplukovy. Z té doby zachovaly se četné zbytky staročeských tvrzí: Gradca, Bašta, Vyšehrad, Bránka, Nadbránčí, Podbránčí, Vasilsko, Věž, které měly chránit důležité spojovací silnice — Uherské stezky. Kraj trpěl mnoha vpády divokých Tatarů, Kumáňů, Turků a hlavně Kuruců. Obyvatelé žili se od dávných dob mimo rolnictví hlavně řemeslem a od počátku 18. století zvěroklesištěm, čímž domohli se jistého blahobytu. Řemeslníci a hlavně zvěroklesičtí poznali na svých cestách Čechy, Slovensko,

Maďarsko, Sasko, Polsko, Rumunsko i Rusko, stali se uvědomělými občany, kteří doma zaváděli, co dobrého poznali ve světě.

Není divu, že i myšlenka sokolská pevně se ve Slavičíně ujala a našla četné a nadšené stoupence Tyršovy.

Sokolovna ve Slavičíně-Mladoticech.

Dne 18. září 1910 zřízena byla pobočka Sokola v Luhačovicích, která 18. února 1912 se stala samostatnou jednotou. Slaví tedy letos 20 let od svého založení. Mateřská jednota Luhačovice starala se o svou pobočku pečlivě a účastí při veřejném vystoupení nebo konáním přednášek a jména Dr. Mikulášek, Krystýnek, Dr. Raše, Procházka, Tomášek, Staša, Ogrodník budou hlásati jejich zásluhy o upevnění sokolství u nás na věčné časy. Jednota měla hned s počátku 54 členy. První činovníci: Vozák, Bor, Fojtík, Frajt Vojtěch, Frajt Ludv., Zemánek, Urbánek, Garaja, Otáhal, Merta, Topič zaručovali zdar nové jednoty. Tito se časem střídali, ale jediný br. Vozák zůstal starostou po celých 20 letech. O stránku cvičební pečovali titov náčelníci: Merta, Šabřula, Janečka, Garaja E., Cisař, Vrba, Malíček, Vystrčil. Náčelnice: Sobotková, Krmencíková, Zádrapová, Vozáková Fr., Teršlová.

Nejtěžší doby Sokol prožíval za světové války, nebo ze 60 členů 46 odešlo na vojnu, mezi nimi všichni cvičící. Činnost cvi-

čební úplně zanikla, nekonány schůze výborové a i valné schůze v letech 1916, 1917 a 1918 byly za účasti jen 12 členů.

Po převratě činnost opět oživuje, počíná se cvičení, znovu-zřizuje se ženský odbor, cvičení dorostu, dorostenek i žactva.

Roku 1919 zřízen stavební základ a r. 1922 ustavilo se stavební družstvo, neb zvýšenému počtu cvičenců nestačila místnost ve staré škole, kde se od počátku cvičilo.

Roku 1923 bourala se stará škola, z níž úpravou zřízena škola měšťanská, proto cvičilo se jen za překněho počasí na školním dvore.

Roku 1926 dostalo se naší jednotě kinového oprávnění a vážně pomýšleno na stavbu Sokolovny. Nadšení členů, obětavost pomoci penězi a stavebními potřebami, získání vhodného pozemku rozhodlo, že stavební družstvo v čele s předsedou br. Janem Pi-veckou odhlasovalo stavěti budovu větší, důstojnou za 600.000 Kč, ač stavební základ byl jen 160.000 Kč.

Rok 1927 byl důležitým mezníkem v dějinách naší jednoty. Na staveníště bratří, sestry, žáci i občané nesokoli pracovali se zářícími zraky, bez rozdílu majetkových a společenských poměrů, všichni jako ucelená rodina svornosti a nadšení pro myšlenku sokolskou se přičinovali, neb budoval se vlastní stánek — Sokolovna, která znamenala nový pilíř k zabezpečení těžce vydobyté státní samostatnosti na pomezí Karpat.

Otvírání Sokolovny 21. srpna 1927 bylo svátkem nezapomenutelným všem, kteří byli přítomni. Byla to slavnost, jaké Slavíčin ještě neviděl. Desítky bratří a sester v krojích, obecenstvo domácí, četní hosté z okolí i z měst vzdálených v počtu přes 3.000 za nádherného počasí přišli, aby spatřili výsledek neúmorné, nad poměry jednoty skoro nemožné, vytvrzalé, bratrské sokolské práce. Jako z pohádky vykouzlena byla za necelé 4 měsíce, na pozemku 1 ha měřicím, bílá labuf — naše Sokolovna. Nelze jmenovati všech dárců a příznivců! Všem budiž odměnou vědomí poctivě vykonané práce, sílené porozuměním, chutí a nadšením pro sokolské dílo. Věřme jen svatému nadšení v nás!

V dalších letech pozemek upraven značným nákladem na hřiště, zbytek vysázen keří a stromy a budova okrášlena květinovými záhonky, že sta aut denně projíždějících z Luhačovic do Teplic zpomalí jízdu, neb se i zastaví a jedoucí obdivují pestrost a barvitost bujných květin. Hrdě můžeme se chlubit, že jsme si vyzdobili účelnou budovu — naši milou Sokolovnu jako vělu z pohádek.

Pro příští léta chceme: vybudovati sprchy a koupelny se studenou a teplou vodou pro členy i nečleny, zřídit noclehárnu turistickou, lyžařskou a studentskou a upravit park.

Letošní vzpomínka 20. výročí trvání ať je vzpruhou k další činnosti v duchu zakladatelů naší jednoty, neb jediné ve svornosti a bratrské lásce je zaručen zdar a rozkvět v příštích letech!

Nazdar!

Náš náčelník.

Kdo by to mohl být jiný než náš bratr Jindra, který po 40 let stál v čele tělovýchovné činnosti sokolské? K jeho sedmdesátinám vydala Československá obec sokolská sborník prací od těch, kteří pomáhali mu v jeho díle nebo stáli blízko jeho životní práce, jak mužů tak i žen. Těž naše župa jest zde za-stoupena dvěma příspěvky svých činovníků, čestného starosty bratra Dra Kozánka a župního náčelníka bratra Jaroslava Staší.

Oceňujíc tento sborník bratra Dra Jindřicha Vaněčka s hlediska výchovného a zdůrazňujíc jeho osobní i vůdcovské vlastnosti, jež mohou být vzorem každého sokola, celého muže, předsednictvo sokolské župy Komenského ve své schůzi, konané 28. února 1932, usneslo se na výzvě ke všem jednotám a pobočkám, aby zakoupily tento sborník pro své knihovny. — Žádá pak dále, aby náčelníci, náčelnice i vzdělavatelé jednot a poboček šířili zájem o tuto knihu, doporučovali ji zámožnějším bratřím a sestrám, aby touto knihou obohatili své soukromé knihovny, aby při členských besídках věnovali této knize zvýšenou pozornost přečtením některého článku, z něhož osobitě vlastnosti bratra Jindry jsou zejména patrné. Ještě v zájmu celého sokolského bratrstva, aby bratr Jindra byl zářícím vzorem všem těm, kteří s hrđostí se hlásí pod prapor Tyršův.

Předsednictvo sokolské župy Komenského.

Alois Cablík, jednatel.

Josef Horák, starosta.

Bratr Josef Vozák, nadšený sokolský pracovník.

Každý rád pohledne po nějakém čase na uplynulá léta, rád súčtuje, co za tato léta vykonal. Výbor jednoty Sokol ve Slavětíně-Mladotických koná tímto svou milou povinnost, že veřejně oznámuje celé sokolské veřejnosti další radostnou zprávu.

Bratr Josef Vozák, povoláním rolník a zvěroklestič, poznal sokolství v Čechách a snem jeho bylo založit Sokola i ve Slavětíně. Po 20 letech v letech 1910 — 1930 byl starostou jednoty a to starostou dobrým a nadšeným. Vždy podařilo se mu mírnit občasné spory, promyšleně vedl jednotu přes všechny útoky a úskalí. Za něho jednota vznikla, vyrostla, postavila Sokolovnu a se ucelila. Jeho povaha pevná, jeho osoba vážená a poctivá byla zárukou dobrého jména jednoty. Jen ze zdravotních důvodů skládá úřad starosty po 20 nejtěžších letech, ač nadšení sokolské u něho je stále nezmenšeno. Děkujeme br. Vozákově za všechnu námahu a práci na sokolském poli a v naší jednotě vykonanou a přejeme mu, aby v nezkaleném zdraví těsil se z ovoce své práce.

Uznáváme veřejně, že br. Vozák je vzorem pravého nadšeného sokola a jemu jako zakladateli a budovateli náleží nehyboucí památka a náš sokolský díl!

Nazdar!

Výbor jednoty ve Slavičině-Mladoticích.

Sletový obraz.

V „Národním osvobození“ klade si br. Táborský v článku „České umění Tyršova roku a IX. sletu“ otázku: Čím to je, že umělecké soutěže sletové mají tak málo radostné výsledky? Proč umělci dnešní doby nedovedou tvořit v duchu sokolském jako Mánes a jiní v prvních dobách sokolstva? Odpověď na svou otázku vidí v tom, že naši umělci jsou celkem vzdáleni vnitřnímu sokolskému života i denní práce v Sokolovně na poli Tyršovy výchovy tělesné i mravní. Ani Švabinského sletový obraz, ač byl velmi chválen, ho plně neuspokojuje a přiznává se, že cíti při pohledu naň jakousi bezradnost, a zdá se mu, že ani toto dílo nevyjadřuje zúplna toho, co by chtěl jako sokol na něm vidět v sletovém roce, pořádaném na počest 100. výročí narozenin Tyršových za účasti Svatého slovenského sokolstva.

Bezradnost br. T. před sletovým obrazem je dána rázem dosavadní práce sokolské, která měla výlučně ráz mužský. Proto dřívější výrazové podání v obrazech, na nichž vždy vévodila postava mladého muže, bujarého, plného sily a ohně, nadšení a odhodlání v boji, plněji odpovídala představám o úkolu sokolstva.

Stfedem obrazu, ústřední postavou je jásající dívka s radostně rozpráženýma rukama, již po boku řadí se zástup sokolů s vlažicími prapory. Pokusím se několika větami zdůraznit obsahovou myšlenku sletového obrazu.

Dnešní žena staví se po bok muži jako bytost sesterský souřadná, jež mu bude pomáhati, jež bude zasvěcena a vědoucí jako spolupracovnice se stejnými právy; snaživá, jasně myslící a připravena nésti vždy odpovědnost. To znamená velký pokrok pro lidské myšlení, pro naše sokolské snažení vůbec.

Rázem mužovým je touha po jedinečnosti. Muž tvoří myšlenky, které dávají nové tvary životu a světu; má snahu a sílu tyto myšlenky uplatnit.

Žena znamená tvůrčí lásku rozvíjející a uklidňující. Její přenos je nová láska, která je vlastně nejvyšší a nejplodnější skutečností.

Cíle hlavního dobyto, národ svoboden, sbratřený národ — toh náš nový cíl! Aby národ byl sbratřen, je potřebí lásky, tvůrčí sily, spojující jednotlivce v celek, v řád — a to je rázem ženským. Proto ona vévodící postava jásající dívky, korunující vítězný boj, nejkrásnější vystížení nového cíle sokolského, který může vytušiti a zobraziti jen umělec tak výrazný, prožívající dobu, její bolesti,

rány, hledající nový svěží květ radosti ze života a krásy, ze sily a svobody, jako M. Švabinský.
Frant. Gottwald.

Od nás pro nás.

(Proslov br. Čeňka Tykala na valné schůzi jednoty vlcnovské 25. února 1932.)

Bratří a sestry!

Promiňte, že jako nejmladší člen naší jednoty dovoluji si zde vystoupiti. Přijměte mé smýšlení o naší jednotě bez jakéhokoliv pohoršení! Nechci nikoho viniti z nečinnosti, ale chci jen poukázat na nedostatek pochopení sokolské myšlenky a nepofáděk v naší jednotě.

Hlavní zlo, které se mezi námi rozšíruje, jest sobectví a vzájemná nedůvěra. Nevěříme jeden druhému. Tato nedůvěra vzniká z toho, že nemáme dostatek lidí, kteří dovedou přímo a otevřeně říci zde nebo na schůzi, co se jim v jednotě líbí nebo co se jim nelibí. Pak svou nelibost vykládají tam, kde se to nehodí. Z toho pak povstanou různá nedorozumění, nedůvěra, nepříjemnost. Chceme-li, abychom se toho zla zavili, ať si každý uvědomí své povinnosti vůči jednotě; splňme-li je správně a poctivě, pak teprve máme právo vytýkat druhému neplnění povinností, špatné hospodářství v jednotě. Mezi námi jest mnoho řečí a málo skutků, proto mluvme činy a konejme skutky! Mysleme, mějme cíl! Chceme-li všichni společně pracovat pro blaho jednoty, nenechávejme této práce jen několika bratřím, pracujme všichni za společným cílem! Nevytýkejme našim bratřím činovníkům cizáctví a nečinnost, neboť takové narážky, nejsou-li oprávněné, ztrpčují jen práci. Jsou-li oprávněné, snažme se, aby naše výtky byly opravdu bratrské! Budto žijme životem rušným, nebo vůbec nežijme!

Povinností bratří činovníků jest, aby své úkoly zastávali svědomitě, poctivě a nezíštně tak, aby stali se vzorným příkladem všemu členstvu jednoty a uplatňovali heslo: „Ni zisk, ni slávu!“ Povinností členstva jest takového příkladu následovat, nevyhýbat se práci, snažit se podle svých schopností a možnosti pracovat, neboť jen společnou prací dospějeme úspěchu. Zvláště vy, mladší bratří, nevyužívejte Sokola ve svůj prospěch, když se někam zdarma jede, ale hlaste se i k práci a pracujte poctivě v duchu Tyršova hesla: „Kde stanutí — tam smrt, jen ruchem žijeme!“

Další důležitou překážkou úspěšné práce sokolské jest nevzdělanost a špatné chápání myšlenky sokolské. Nikdo z nás není tak vzdělán, aby se nemusel vzdělávat dál. Zvláště vy, mladší bratří, máte na všechny jiné možné i nemožné věci dost času, jen na čtení sokolských časopisů ne! I v různých novinách najdete sokolské zprávy, o nichž mnohý z vás ani neví a jich neče-

Proto vybízím vás ke čtení časopisů sokolských, aby nezůstaly ležet bez povšimnutí. V šatně najdete mnoho časopisů ještě neprečtených a nerozřezaných, což je věčná škoda a trapný zjev. Čtěme a šířme sokolský tisk, neboť jenom tak dovedeme v sobě upěvniti a rádně pochopiti myšlenku sokolskou! Chceme-li šířit sokolský tisk, potřebujeme peněžních prostředků, jichž nabudeme zase jen společnou obětavostí nás všech, a jen tak udržíme naši jednotu v budoucnosti.

Dalším smutným zjevem v naší jednotě jest neplnění peněžních povinností, jako neplacení příspěvků zvláště za minulá léta. Věřím, bratři, že jest teď doba těžká pro nás všechny, ale i v této době může se každý snažit plnit povinnosti vůči jednotě. Plněním povinností každého člena může jednota zase splnit povinnosti vůči župě a ČOS. Proto neberte, bratři, tato má slova na lehkou váhu, pracujme všichni svorně ke společnému cíli: „Zmužile a vesele vpřed, zpátky ní krok!“ Neochabujme v práci sokolské! Budíž nám vždy posilující Tyršovo heslo: „Tam svět se hne, kam se síla napře!“ Budeme spolkem bratří svorných, nerozdvojných ni náhledy politickými ani náboženskými! Bohatý bud bratrem toho, jemuž osudem je méně přisouzeno! Kdo duševními silami pracuje ke zdaru vlasti bud upřímným bratrem toho, jehož ruce zdobí mozoly práce poctivé!

Přeji ke konci svého dobré mírnění proslovu naši jednotě v pamětním roce 100. výročí narozenin Dra Miroslava Tyrše mnoho zdaru, v další práci více obětavosti a většího pochopení myšlenky sokolské.

IX. sletu vsesokolskému zdar!

Technická hlídka.

Župní škola cvičitelská v Uh. Hradišti.

Župní škola cvičitelská v Uher. Hradišti začala 3. a skončila v neděli 10. ledna 1932. Do školy dostavilo se 19 mužů a 13 žen, z těchto onemocněla sestra Kolaříková ze Sobůlek a musela na rozkaz lékaře odjeti domů. Ostatní setrvali až do konce. Zastoupeno bylo 18 jednot a 2 pobočky. Posluchači byli pilní i snaživí, mnozí ovšem až zde si uvědomili, že to není hračka. Vyučování začínalo denně o půl 7. hod. ráno a končilo o půl 7. a o 7. hod. večer.

Přednášeli bratři: Dr. Janík, Hrdlička, Bláha, Prášil, Kahlik, Pavlík, Cejnar, Milička, Dr. Holánek a Cablik; sestry: náčelnice, Mazáčová a Ostrézí; školu řídil župní náčelník,

Ubytování i stravování bylo na náklad župy a všichni byli úplně spokojeni. Ubytování bylo zařízeno vzorně a vděčíme za jeho obstarání hlavně br. Dr. Janíkovi.

Zkoušky provedeny po ukončení školy a výsledek jejich je tento: dvě jedničky a jednu dvojku mají 4, dvě dvojky a jednu jedničku 5, tři dvojky má 12, jednu trojku a dvě dvojky 6, dvě trojky pak 4. Jest třeba, aby při návštěvách a dozorech zajímali se okrskoví náčelnici a náčelnice o tyto návštěvníky školy, dotazujíce se po jejich práci v jednotách. Tak snad bude vzbuzena snaha po dalším odborném jejich vzdělání, jehož tak nezbytně všude potřebujeme. Jednoť Uh. Hradiště náležejí naše vřelé díky za ochotné propůjčení tělocvičny a o staráni všech zde potřebných zařízení. Při ukončení škol oslovil posluchače bratři starosta župy s jednatelem a přáli všem mnoho zdaru v další práci tělovýchovné, což zdůraznila i sestra náčelnice a náčelník. Věříme, že posluchači nezapomenou svého slibu a že se se všemi setkáme v tuhé přípravě sletové.

Jaroslav Staša.

Ženská hlídka.

Z příprav sletových.

Pod tímto nadpisem v každém čísle Věstníku budeme podávat zprávy o všem, co se týká žen a dorostenek a jejich příprav na IX. vsesokolský slet v Praze.

Sletová prostná žen a dorostenek nacvičují se rozhlasem vždy v neděli dopoledne od 8.30 do 9. hod. v pevně již stanovených dnech.

- 3. dubna dorostenky, vede sestra Hana Burgerová-Dubová.
- 10. dubna dorostenky, vede sestra Hana Burgerová-Dubová.
- 17. dubna ženy, vede sestra Božena Matějovcová Holečková.
- 24. dubna dorostenky, vede sestra Hana Burgerová-Dubová,
- 1. května ženy, kužeče, vede sestra Hana Burgerová-Dubová.
- 8. května ženy, kužeče, vede sestra Hana Burgerová-Dubová.
- 15. května ženy a dorostenky, vedou sestry Božena Matějovcová Holečková, Hana Burgerová-Dubová a Milada Malá.

Podle předběžných záznamů přihlásilo se na slet 35.477 žen, z toho na prostná 23.853, na kužeče 3.039, do průvodu ve slavnostním kroji 16.710. Dorostenek přihlásilo se 14.025 na prostná, ve slavnostním kroji do průvodu 12.930. Žákyň vystoupí 14.140.

V kroji žen a dorostenek byly provedeny tyto drobné úpravy podle usnesení výboru ČOS. ze dne 5. a 6. prosince 1931:

1. U slavnostních krojů žen a dorostenek změnit černé punčochy na punčochy barvy plefové.
2. Cvičební úbor žákyň doplnit bílými ponožkami.
3. Pro závody doplnit cvičební úbor dorostenek ponožkami barvy plefové a na hlavě pruhem též látky, z jaké je cvičební úbor.
4. Pro závody v plavání se předpisuje tmavomodrý trikot, opařený na prsou bílým sokolským monogramem v červeném poli a bílá čepice.

5. Pro ostatní závody se za chladného počasí připouštějí tmavomodré teplé s podky a svetr nebo halena též barvy, opatřený na prsou bílým monogramem v červeném poli.

6. K upevnění vlasů se při závodech připouští místo šátku pruh z též látky jako šáteček.

7. Pro závody ve hrách, při kterých se družstvo mísí, může být použito libovolného úboru, upraveného na základě cvičebního úboru atletického.

8. Pro závod v podiových vystoupeních a na lyžích může být cvičební úbor libovolný.

Z kalendáře ČOS. v r. 1932 vyjímáme přesně stanovené podniky, schůze, školy a zkoušky, týkající se žen, dorostenek a žákyň.

Podniky: 10.—24. dubna zkoušky zdatnosti a vyhledávací závody dorostenek a žen v jednotách. 22. května župní vylučovací závody dorostenek a žen. 12. června II. sletový den — sokolské žactvo. 26.—29. června slet dorostu ČOS. 1.—23. října zkoušky zdatnosti žákyň.

Schůze: 3. dubna vedoucí dorostenek. 17. dubna cvičitelský sbor žen. 23. října župní vedoucí žákyň. 30. října župní vedoucí dorostenek. 13. listopadu cvičitelský sbor žen.

Školy a zkoušky: 9.—10. dubna soudcovská škola a zkoušky žen pro prostý tělocvik. 10. dubna škola soudkyň drobných závodních her v Praze. 15.—16. dubna škola soudkyň pro obecný závod sletový. 24. dubna škola soudkyň drobných závodních her v Brně. 1. května škola soudkyň drobných závodních her na Slovensku. 8. května zkoušky soudkyň pro tennis a házenou v Praze a v Brně. 31. července—14. srpna škola táborečení žen. 7.—14. srpna škola žen pro vedoucí žák. osad. 25.—28. září zkoušky soudkyň pro odbíjenou, košíkovou, házenou a tennis v Praze a v Brně. 10.—23. října čtrnáctidenní pomahatelská škola žen. 28.—29. října doplňovací škola župních vedoucích dorostenek. 31. října — 14. listopadu čtrnáctidenní pomahatelská škola žen.

Sestry závodnice upozorňujeme, že vyšlo již II. vydání „Přípravy na závody žen a dorostenek“ pro závody při IX. sletu všesokolském v Praze 1932, kterou napsala náčelnice ČOS. ses. Marie Provazníková. Cena 8 Kč. Sestra Provazníková vydala rovněž pro potřebu pomahatelských škol ČOS. a škol župních příručku „Dvanáct cvičebních hodin v tělocvičně“. Cena 15 Kč. Obě příručky objednejte v nakladatelství ČOS. v Praze III., Tyršův dům.

Marie Konečná.

Třicet let sokolského ženského tělocviku v Uherském Hradišti.

Několikrát byl učiněn pokus zavést cvičení žen v Sokole uh. hradiském, ale nebylo pro to tenkrát dosti pochopení.

Teprve vystoupení žen na IV. sletu všesokolském v Praze s kuželi dalo podnět k založení mnoha ženských odborů i na venkově. V Uh. Hradišti byl 1. června 1901 uspořádán v zahradě Měst. besedy večítek, na němž přednášel br. Kožík »O ženském tělocvičku«. Výborem jednoty uloženo bratřím Hanákovi a Kožíkovi postarat se o ustavení ženského odboru a v lednu 1902 koloval mezi zdejšími paními a dívками oběžník, aby se daly zapsati. Přihlásilo se jich 61.

Ustavující schůze nového odboru konala se za účasti 34 žen 24. března 1902 a zvoleny byly první činovnice: E. Seifertová předsedkyně, M. Hanáková místopředsedkyně, A. Frýbortová náčelnici, K. Štrossová jednatelkou atd. Dne 22. dubna 1902 bylo první cvičení v tělocvičně městanské školy (nynější fin. ředitelství), cvičilo se dvakrát týdně a vedoucími byli bratři Hanák a Kožík. Veřejně cvičil žen odbor po prvé 31. srpna 1902 na výletě v Jarošovském lese a cvičily se obrazové čtveřice s týcemi. První toto vystoupení bylo přijato příznivě a mělo nemalý vliv na další vývoj našeho odboru. Cvičilo pravidelně 23 cvičenek. — 23. února 1903 uspořádal žen. odbor empírový věneček a účastnil se toho roku veřejných cvičení v Uh. Ostrohu, Uh. Hradišti a ve Zlíně. — 3. března 1904 konán čajový večírek a 5. června tančilo 20 sester moravské tance na národní slavnosti. 17. února 1906 uspořádán kostymní věneček »Dětský svět«. — Na V. sletu r. 1907 v Praze cvičilo 10 členek. — 8. února 1908 byl kostymní věneček rázu »Z české domácnosti«. Toho roku zavedeno cvičení dorostenek. 17. září 1909 věnoval žen. odbor u příležitosti otevření nové Sokolovny jednotě prapor za 220 K, které členky mezi sebou vybraly. — 15. ledna 1910 konala se obvyklá merenda »Naše barva červená a bílá« již ve vlastní Sokolovně a 30. dubna uspořádán hudební a recitační večer, z jehož výtěžku kupen jednotě klavír. — R. 1911 zrušen ženský odbor a sestry staly se rovnoprávnými členkami jednoty. — 3. února 1912 měly sestry merendu »Páté přes deváté«. Na VI. sletu cvičilo 15 sester. 8. září cvičily po prvé žačky na veřej. cvičení. 2. února 1913 byl první »večer bez mužů«, nyní každoročně konaný. Za války roku 1917 — 1918 vedly sestry za pomocí zbylých bratří správu jednoty a cvičení, jak se za těch poměrů dalo. — Roku 1919 znovuzřízen cvičitelský sbor ženský. — Roku 1920 účastnily se sestry VII. sletu v Praze. Toho roku zemřela milá sestra B. Kociánová, chot starosty jednoty. — R. 1921 účastnilo se zájezdu na Podkarp. Rus 8 sester. — R. 1927 loučily se sestry s prvním svým cvičitelem, bratrem Kožíkem. — Na VIII. sletu r. 1926 naše ženy po prvé závodily. — R. 1928 sestry i dorostenky chápají se ochotně a radostně povinnosti pracovní při stavbě nové Sokolovny. — R. 1930 otevřena slavnostně nová Sokolovna. — R. 1931 končí 30 let činnosti žen v naší jednotě a s radostí hledíme zpět na vykonanou práci a vzpomínáme těch, které nám odešly do nenávratna, i práce

všech činovnic, které za celou tu dobu nezíštně a obětavě věnovaly své síly ke zdaru myšlenky sokolské. Na tomto místě stůjtež jména těch, které nepfetržitě od založení ženského oddílu, tedy po celých 30 let stojí v řadách jednoty hradišťské! Jsou to: Zdeňka Benešová, Růžena Daňková, Žofie Grmeloová, Anna Hanáková, Marie Hanáková, Hubšilová Jana, Olga Kiess-wetterová, Eugenie Seifertová a Karla Štrossová. Prvním i výtrvalým zdar!

Vzdělávací hlídka.

Valná schůze vzdělávacího sboru sokolské župy Komenského.

2. února 1932 konala se o 8. hod. ráno v Sokolovně v Uh. Hradišti valná schůze vzdělávacího sboru sokolské župy Komenského za pěkné účasti vzdělavatelů jednot a poboček neb jejich zástupců. Přítomno bylo 47 bratří a sester ze 42 jednot a poboček. Omluveno bylo 5 jednot a poboček. Schůzi zahájil župní vzdělavatel vzpomínkou na zemřelého starostu, Dra Jos. Scheinera. Vzpomněl, jak náhle před VIII. vsesokolským sletem opustil nás sokolský náš pismák, Karel Vaniček, a jak v začátku roku Tyršova a IX. vsesokolského sletu opět odchází nám ten, který stál u kolébky naší Obce sokolské, její strůjce a budovatel, žák Tyršův a jeho věrný pokračovatel. Přítomni vyslechli vzpomínce stojice.

Na to přečten byl zápis o valné schůzi v r. 1931 a bez rozpravy byl schválen. Župní vzdělavatel oznámil pak nejdůležitější věci pro příští období jako: o nových tiskopisech vzdělávacích výkazů, o přehlídce povinných knihoven, o přednáškách o Dru M. Tyršovi se světelními obrazy, o Sokolských proslovech a o loutkářské, divadelní a zpěvni soutěži.

Po té následovaly zprávy okrskových vzdělavatelů a zpravidají. Vzdělavatel 1. okrsku br. Vilém Žaoral posoudil s počátku vzdělávací práci ve svém okrsku za uplynulý rok povšechně a pak probral jednotlivé druhy vzdělávací zvláště a posoudil při nich, jak bylo, mohlo být a mělo by být v nich pracováno. Ve své zprávě mnohé dobré poradil, dodal chuti ku práci a povzbudil. Vzdělavatelka 2. okrsku s. R. Glozová si stěžuje, že z jednot a poboček za celý rok nemůže dostati ani jediné zprávy. Nejvíce podniků vykazuje Bzenec (115 podniků). Připomíná důležitost rozhovorů, které jsou dobře řízeny ve Hroznové Lhotě, a uvádí počet podebraných časopisů sokolských v 2. okrsku. Společná schůze vzdělavatelů byla na jaře 1931 a byla velmi zdařilá. Vzdělavatelka přednášela na přání o sokolských povinnostech ve Velké a ve dnech 9. a 10. ledna 1932 zúčastnila se V. školy ČOS. o Tyršovi v Praze.

Vzdělavatel 3. okrsku br. Fr. Cejnar uvádí zrušení pobočky v Oldřichovicích a úplnou nečinnost pobočky v Bílovicích, vzdělavatele jednot podle stáří a zaměstnání a vzdělávací sbory (8). Výsledky vzdělávací práce letos (1931) srovnává s r. 1930: zvětšil se počet proslovů, vypůjčených knih, odebíraných časopisů, stejný zůstal počet přednášek, kdežto u ostatních oborů nastal větší či menší pokles. Probírá pak jednotlivé jednoty a pobočky a zjišťuje buď zlepšení nebo poklesnutí činnosti vzdělávací. Svou zprávu zakončil výzvou i prosbou ke všem vzdělavatelům, aby, poučeni výsledkem své činnosti v roce minulém, vytrvali i v památném roce Tyršově.

Za 4. okrsek podal zprávu okrskový vzdělavatel br. J. Zatloukal. Uvedl čiselně počet vykonaných druhů vzděláv. činnosti a posoudil možnost lepší činnosti za různých poměrů. Navrhl, aby valná schůze dala návrh na čiselné započtení práce v sokolských kinech do práce vzdělávací a rádne její zhodnocení.

Loutkářský zpravodaj s radostí zjišťoval širší zájem o loutkářství v naší župě a vybízel k zakládání vděčných loutkových divadélka, které našim nejmenším příslušníkům působi velkou radost, zábavně je poutají k myšlence sokolské a jednotám mohou i hmotný užitek přinášet. Letos uspořádány byly dva loutkářské běhy: v Uh. Hradišti a v Uh. Brodě. Oba byly jak návodné, tak i názorné.

Redaktor žup. věstníku, br. Ant. Konečný, uvedl, že zdar či nezdar jeho práce závisí na spolupráci členstva a na pochopení poslání Věstníku v župě. Jeho práci usnadňují dobrí zpravodajové jednot a poboček, kteří nejen o všem, co se děje, v jednotě piší, ale také se starají, aby byl Věstník odebírána a čten. Loňský rok končí opět schodkem a bratr redaktor uvádí toho přičiny. Ač od r. 1928 do r. 1931 vzrostl počet zpráv s 54 (ze 21 jed. a pob.) na 190 (ze 39 jed. a pob.), přece ještě téměř polovina jednot a poboček za celá 4 léta neohlásila ani jedinou zprávu. Br. redaktor navrhl župnímu předsednictvu předložití valné schůzi návrh, aby všichni činovníci v jednotách a pobočkách odbírali povinně svůj Věstník. Za administraci redaktor nemůže odpovídati.

Hudební zpravodaj br. Vilém Zaoral zjistil, že hudba a zpěv se pěstuji téměř ve všech jednotách, někde ovšem jen přiležitostně, někde však cilevědomě a úspěšně. Pravidelně se pěstuje hudba a zpěv ve 12 jednotách (zvláště v Bohuslavicích, Bzenci, Uh. Brodě, Uh. Hradišti, Kyjově, Milloticech, Napajedlích, Slavičině-Mladoticích, Svatobořicích a Vracově). Pochodový zpěv pěstuje jen 27 jednot a poboček, sborový zpěv 12. Z toho shor mužský 8, ženský 2, smíšený 4. Pěvecké kroužky má 6, odbory 4 jednoty. Samostatné podniky pořádalo 6 jednot a to 14 podniků, většinou koncertů nebo pěvecko-hudebních večerů. Mimo to ovšem účinkováno bylo při různých přiležitostech jako slavnostech, oslavách, besídках a j. Hudbu pěstovalo pravidelně 8 jednot, z toho mají komorní kvarteto 1, (Uh. Brod), trubačské sbory 2, tamburašský sbor 1 a 4

mají hudební kapely. V některých z nich pěstuje se i hudba sborová. Na podzim 1931 utvořeno bylo župní pěvecké sdružení a zpravodaj osvětuje jeho účel a cíl. Sdružuje zpěváky z 9 jednot v počtu 86 pěvců a mělo dosud 3 zkoušky. První vystoupení bylo v Uh. Brodě, druhé v Uh. Hradišti. Sdružení přihlásilo se do sletové soutěže a jednota Uh. Brod přihlásila své sdružení do soutěže zvláště. Zpravodaj si přeje, aby sdružení našlo takové pochopení a porozumění u členstva, s jakým samo přistupuje ke svým vážným uměleckým úkolům.

Bratr A. Cablik po zprávách navrhuje, aby výtah z nich byl otištěn v župním věstníku.

Po té přikročeno bylo k volbám okrskových vzdělavatelů. Navrženi i zvoleni byli ústním souhlasem opět dosavadní okrskoví vzdělavatelé všech čtyř okrsků. Rovněž usneseno navrhnutí župní valné schůzí za župního vzdělavatele opět Fr. Miličku, říd. učitele z Krnova.

Připis okr. škol. výboru v Hodonině vyřízen tak, že jednota Strážnice vyšle vhodného bratra jako sokolského zástupce na ustavující schůzi okresního osvětového sboru ve Strážnici.

Do volných návrhů odloženého rozhovoru o župním věstníku zasáhli bratři Zajíč, Sopuch, Cablik, Šrot, Zaoral a z rozhovoru vyplynulo hojně námětů, jak zvýšit odběr Věstníků a jak zařídit včasné vycházení i odesílání.

Protože návrh další vzdělávací práce v jednotách a pobočkách byl uveřejněn v 1. čísle Věstníku, odpadla o tom zpráva žup. vzdělavatele. Při schůzi rozdány byly přítomným tiskopisy všeobecného dotazníku o vzdělávací činnosti v župě a župní vzdělavatel důrazně žádal za včasné jich vyplnění a odeslání.

Poděkováním všem bratřím za spolupráci v roce minulém a výzvou k usilovné práci v roce Tyršově a sletovém zakončil župní vzdělavatel tuto zdařilou valnou schůzí. M.

Pátá škola ČOS. o Tyršovi.

Vstup do Tyršova roku zahájilo předsednictvo vzdělávacího sboru ČOS. pátou školou o Tyršovi, pořádanou 9. a 10. ledna 1932, na které přednášelo 8 profesorů university pražské, brněnské a bratislavské.

Škola tato byla vysoké úrovně, byla vyvrcholením všech škol dřívějších. Všichni řečníci měli dilo Tyršovo do podrobnosti prostudováno, každý v určitém směru a skvělé jejich přednášky svědčily o úžasné práci, která jim předcházela. Přednášející, ač o sobě nevěděli, ve svých poznatcích o Tyršovi se shodovali; oceňovali Tyrše jako součást obecného snažení a proudění myšlenkového nejen v československém národě, ale i ve snažení světovém. Tato škola je významným okamžikem dějinným nejen v oslavách Tyršových, ale i v celé vzdělávací práci československého sokolstva

Přítomno bylo ze 44 žup 168 bratří a sester, 2 Jihoslované a 1 Rus.

I. Dr. Alb. Pražák, profesor Komenského university v Bratislavě, přednášel na námět „*Tyrš v našem národním obrození*“. Ve své přednášce objasnil celou otázku obrození, které od zvelebování jazyka přecházelo k uvědomění politickému a hledání vlasti. Tyrše zařadil jako obroditele pro minulost i pro budoucnost Tyrš pochopil, že zuboženému lidu je třeba dát hlavně obrodu tělesnou, chtěl vytvořit silné vojsko, které by bylo schopno se bránit. Tyrš vzbudil v nás pospolitost, vědomí soudržnosti Slovanská vzájemnost byla zřejmá již při VI. sletu. A z toho, že bylo zabráněno návštěvě císařově i hrani rakouské hymny, bylo zjevně viděti, že Tyrš vytvořil dilo, které přetvořil střední Evropu. Tyrš byl dovršítem obrozenkového hnuti. Na nás záleží, aby Tyrš byl chápán a zařaděn mezi velké muže naši obrozenkové práce.

II. Dr. Jos. Borovička, profesor Komenského university v Bratislavě, líčil *Tyrše jako politika*. Tyrš byl politicky činný hlavně v letech 1860—1870, kdy Bachův centralismus opíral se o moc četnictva a ozbrojenou moc státní. Byl celkem pětkrát volen za poslance za skupinu měst Tábor, Kamenice a Pelhřimov, ale mandátu nevykonával. Nesčíslné chyby a poklesky, které se v politice naši děly, přičily se bystrému a proziravému jeho duchu. V roce 1873 zřekl se Tyrš mandátu, stál proti vůdcům tehdejší politiky. Podepsal všechny projevy té doby proti vládě rakouské. K jeho činnosti politické náleží též jeho práce ve Slovanské lipě, která, když se postavila na ochranu českých poslanců, byla odsouzena a rozpuštěna. Nejvice však Tyrš dal politice svým sokolstvím. Budeme-li mluvit o Tyršovi jako politikovi, budeme vždy mysliti na něho jako na zakladatele sokolstva, toho velkého, tisícového spolku, vychovávajícího ucelené povahy, jež jsou základem celého života i politiky.

III. Dr. Josef Král, profesor Karlovy university v Praze, mluvil o *Tyršovi-filosofu* a rozvrhuje jeho filosofickou činnost na tři části. První je období filosofie vlastní, odborné studium; druhé období Tyršova života je kladně-vývojové a konečně přichází k náboženství.

1. V prvním období studoval Tyrš Schopenhauera. Studiu tomu oddal se Tyrš sám, z vlastního popudu, přičinu třeba hledati v jeho chorobě a trudnomyslnosti. Schopenhauer byl mu duši příbuznou a zaujal Tyrše aspoň na čas. Podstatou učení Schopenhauerova je voluntarismus, t. j., že základem jsoucna je vůle, ta vede k vzájemnému boji o život, bidě a utrpení. Z voluntarismu Schopenhauerova vyplývá pesimismus. Tyrš však nezůstává pesimistou jeho rázu. Pesimismus překonává opět neoblovnou vůli. Tyrš začíná filosofií vůbec, chce řešiti filosofické zásady, ale zůstává na filosofii poetické, t. j. nazíráni.

2. Druhé období Tyršovy životní filosofie nazval řečník kladně-vývojové. V roce 1859 vyšly spisy Darwinovy a již roku

1860 začíná nauku jeho Tyrš studovat, ovšem potřeboval určité doby k zpracování těchto názorů. Myšlenku vývojovou neběže Tyrš jen darvinovsky (přežití nejschopnějších), ale i ze Spenzera a j. Osvěta, pokrok jsou hesla, která u Tyrše nacházíme, neboť věčný ruch a věčná nespokojenost jsou jen jiná slova téhož významu. Nechceme-li říci, že Tyršova filosofie vývojová je kladná, tedy a-spoň myšlenkově překonávající tu první pesimistickou.

3. Konečně Tyrš tvoří si světový a životní názor, jenž stává se podkladem ostatní jeho činnosti. Náboženství vykládá Tyrš socio-moricky, to, co nacházíme na zemi, promítá na božstva. Původní náboženství byla mnohobožství, z nich jen tři se vyšinula na světová, hlásající jednobožství, a to: moředánské, katolické a budhistické. Tyrš vidí mezi námi ještě náboženství čtvrté: náboženství lásky a osvěty. Hlásá, aby špatnost byla ze světa odstraněna pro svou ohavnost, a vypovidá boj proti všemu, co se staví pokroku na odpor.

IV. Dr. O. Zich, profesor Karlovy university v Praze, pojednává o *Tyršovi z hlediska krasovědného*. Vlastní krasovědné dílo Tyršovo jest jen jedno: „*Tělocvik v ohledu estetickém*“ a pak krasovědné poznámky v úvaze, „*O zákonech komposice v umění výtvarném*“. Tyršovy zásady krasovědné však čteme v jeho činech, životě, sokolství. Tyrš přišel ze svého dila k základní myšlence *organické harmonie*, t. j. jednoty v rozmanitosti, která obsahuje 3 zákony:

1. *Zákon duševné tělesné korespondence*, kterým je dána představa dokonalého života jednotlivce, neboť zákon tento zdůrazňuje vychovati ústrojí tělesně i duševně souladné.

2. *Zákon fysiologické koordinace*, který připomíná rovnoměrný výcvik těla. Zanedbávati jedné části těla znamená porušiti celé ústrojí těla.

3. *Zákon demokratické subordinace*, zdůrazňující společenský soulad, který je v Sokole utvářen do největší míry.

Druhá zásada je *zásada funkční hodnoty*, to znamená, že hodnota jednotlivce i společnosti záleží v jeho činnosti. Z této zásady lze odvoditi dva zákony.

1. *Zákon funkční libosti*, t. j. poznání, že činnost působí pocit libosti, protože je to činnost. Pocit tento se projevuje osobně i věcně. Krásné tělo je krásné, protože je viditelnou značkou krásných úkolů.

2. *Zákon organické evoluce*, to znamená, že život má se rozvíjet co nejmocněji a nejúčinněji.

Ke konci přednášky připomněl řečník, že celá doba až do převratu byla přípravná, teď nastává vlastní práce v Sokole — udržeti si svobodu. Tyrš by řekl asi toto: „Až to sokolstvo bude stále nové a nové, pak to bude teprve sokolstvo moje!“

V. Dr. Frant. Žákavec, profesor Komenského university v Bratislavě, objasnil *Tyrše jako posuzovatele umění* Tyrš byl první umělecký posuzovatel český. Měl předchůdce, Jana Nerudu, ale

ten nebyl odborníkem. Tyrš měl bystrý postřeh; dbal nejen na tvar, ale i na hlubokou podstatu díla. Tyrš byl největším nepřítelem prázdného tvaru. Vlastním posuzovatelem byl 12 let; byl však i členem Umělecké besedy, kde přednášel. Tyršovi vděčíme za objevení Mánesa. Přednáška byla doprovázena světlými obrazy děl Mánesových, Myslbekových a j.

VI. Dr. Jan Uher, docent Masarykovy university v Brně, promluvil o *Tyršovi z hlediska výchovného*. Tyrš byl mužem ve výchovatelském úplně moderní, měl všechny vlastnosti dobrého výchovatele. Tyršovo heslo: „Věčný ruch a věčná nespokojenost“ je moderní zásadou výchovatelskou. Všechny moderní směry výchovy mají v Tyršovi předchůdce. V úvahách a článcích o školské výchově se jméno Tyršovo však vůbec neozve; chodíme na poradu k cizincům. Je divno, že můžeme kolem díla tak velkého českého muže chodit nevšimavě. Tyrš musí být sloupelem české výchovy. Je-li mu naše výchovatelská věda něco dlužna, je na nás, aby letošní rok vše odčinil. Heslem letošního roku by mělo být: „Výchova národa v duchu Tyršově“.

VII. Dr. Em. Chalupný, profesor Karlovy university v Praze, promluvil o *Tyršovi z hlediska sociologického*. Tyrš nám čistě sociologického díla nezanechal, měl však sociologii v sobě. Rozdělení celé tělocvičné soustavy na odbory tělocvičné je sociologické, protože neplatí jen o tělocviku, ale o celé činnosti lidské vůbec. Soustavnější výklady sociologické jsou v dílku „Náš úkol, směr a cíl“. Tyrš v době, kdy sociologie jako věda ještě zavedena nebyla, kdy ani slova sociologie neznal, již sociologicky pracoval. Tyršovi nešlo o to, aby dělal člověka jako jednotlivce, ale jako rod a národ. Sokolská mravouka je věcí všeňárodní, všeobecnou. Tyrš, ať se vyslovil o čemkoli, narází vždy na všeobecné poměry. Jeden z největších obroditelů od Dobrovského až po Masaryka byl náš Tyrš, který se díval na celé své působení buditelské a sokolské z hlediska sociologického.

VIII. Dr. Vlad. Groh, profesor Masarykovy university v Brně, promluvil o *Tyršově odkazu*. Dílo Tyršovo vzniklo za jiných podmínek, než za jakých žijeme dnes. Nejpřísnějším a nejspravedlivějším soudcem hodnot je čas. V Tyršově díle je mnoho hodnot trvalých, platících i do budoucnosti. Skutečnému, praktickému životu demokratickému musíme se stále učít. Tato zásada je a musí být stále pochopena námi i příštimi. Řečník zdůraznil též zásady Tyršovy o podřizování se jednotlivce celku, o poměru k národu a o náboženství. Tyrš dovedl rozlišovati náboženství na jedné straně a náboženství, jak je jednotlivé církve provádějí, na druhé straně. Tyrš nám ukládá pracovati k uskutečnění vzoru pravdy, lásky a mravnosti a podle přesvědčení, jehož dospějeme, upravit svůj poměr k církvi.

Růžena Glozová.

Hlídka lyžařů.

Lopeník oživuje.

Sněhové poměry stále selhávají, zatím co naše župní lyžařské středisko na Lopeníku stále více ožívuje a jest navštěvováno každou neděli početnější nejen okolními lyžaři z Bojkovska, Brodská, Hradištska, Ostrožska, Kyjovska a Veselí, ale i samotnými zájemci z Brna.

Byly již zde uskutečněny zájezdy Lidových Novin, nyní zájezd Čedoku a navrhovány jsou zájezdy sportovního domu Kopřiva a opakování zájezdu Lidových Novin.

Návštěvy tyto dokazují, že Lopeník se stal oblíbeným střediskem a splňuje téměř všechny podmínky, jichž lyžař požaduje.

Počáteční cesty jsou prošlapány, podmínky pro lyžování potvrzeny stoupajícím průměrným počtem nedělních 80—90 návštěvníků vesměs vzdálenějších.

Chybí zde chata, cíl-útulek, jež každý sportovec musí mit, aby se mohl sportu klidně věnovat. Záleží nyní na nás, na naší župní valné schůzi, abychom toto župní středisko a krájující sport v první řadě v naší župě a v našich rukou udrželi.

Možnosti zde máme, abychom tohoto dosud neposkrvněného a jedinečného kraje v naší župě využili nejen pro zimní sport, lyžování, ale i pro letní pobyt a táboření. Chatou doplníme požadavky a zajistíme si trvale návštěvy bratří, sester a příznivců.

Nestavme nákladně, ale jenom to, čeho nutnost vyžaduje!

Naše bojkovská jednota dává na postavení chaty, bude-li chatou sokolskou, částku 5.000 Kč a navrhuje název „Komenského chata na Lopeníku“. Lyžařský odbor bojkovský bude jistě nadále dobrou oporou župy jako dosud.

Nedejme si ujít příležitost, která se nám naskytá! J.

Sociální hlídka!

Br. Čeněk Tykal, stolářský pomocník ve Vlčnově, žádá o jakékoliv místo.

Zprávy z okrsků.

Nácvičná a rokovací schůze I. okrsku.

21. února 1932 v kyjovské Sokolovně konal I. okrsek naší župy nácvičnou a rokovací schůzi. Ve 1/4 9 počali bratři v tělocvičně, sestry v šatně nacvičovati sletová prostná. Bratři probrali 4 oddíly s přechody i chorály při hudbě (pátý oddíl ukázali bratři z Kyjova), sestry 2 oddíly a třetí ukázaly sestry kyjovské. Sestrám

vadil nedostatek místa. Přítomny jednoty a pobočky (první číslo v závorce bratři, druhé sestry): Bohuslavice (2, 1), Bukovany (1, 3), Koryčany (1, 1), Kožušice (1, 0), Kyjov (5, 2), Milotice (1, 2), Místěřín (1, 1), Moravany (2, 2), Mouchnice (omluveny), Nechvalín (1, 1), Němoticice (1, 1), Osvětimany (4, 2), Sobůlky (1, 2), Stavěšice (1, 1), Svatobořice (4, 2), Šardice (5, 1), Vracov (1, 2), Vřesovice (2, 0), Želetice (1, 1). Nezastoupeny: Vlkov, Žadovice-Kelčany, Kosteletec, Střílky, Chvalnov. Tedy ze 24 jednot a poboček zastoupeno 19 sedesáti cvičenců, z toho 35 bratří a 25 sester. Nacvičování prostných mužů vedl okrskový náčelník, žen okrsková náčelník.

V 10 hodin br. okrskový náčelník Fr. Zitko zahájil rokovací schůzi. Vzpomněl padesátin br. Urbana a přítomní bratři za všeobecného volání slávy přinesli Urbana na ramenou z tělocvičny a br. okr. náč. jménem okrsku mu blahopřál.

Bratr Zitko s radostí oznamoval, že tělocvičná činnost v našem okrsku se zvedá. Nově k práci a životu se hlásí Osvětimany, Mouchnice a Vřesovice. Naprostě beznadějně je to dosud v Kostelci a Žadovicích. Usneseno vyšetřiti tam poměry. Potom vysvětlil, proč ještě není v jednotách známo, jaká prostná se budou cvičiti se žactvem, ač na podzimní rokovaci schůzi byl bratr Zitko pověřen, aby toto u župy urychlil. On to skutečně br. Stašovi přednesl a neví, proč bratr župní náčelník toho nezařídil, ač to slíbil. Některé jednoty vlivem sokolského a denního tisku už nacvičují se žactvem prostná sletová. Br. Zitko zmíňuje se o sletových závodech, nabádá k účasti a k pozornosti a opatrnosti při záchráně. Sestr. Šmidová rovněž připomíná sestrám závody a nabádá ku pěstování her. Br. okrskový náčelník slíbil, že letos hry v našem okrsku budou rádně zařízeny. Potom upozornil na valný sjezd cvičitelstva v Uh. Hradišti, který je povinný.

Pak byl proveden návrh na okrskový sbor cvičitelský:

Fr. Zitko okr. náč., N. Šmidová okr. náč., J. Urban okr. místostávka, N. Bravená okr. míst. náč., Tesák, Kropáč, Planeta, Zajíč, Jahoda, Krejčová, Froncžsková, Přikrylová, Fridrichová, členové okrskového sboru cvičitelského, zapisovatelem Zajíč. Návrh jednohlasně schválen.

Okrskové veřejné cvičení. Bratr okrskový náčelník oznamuje, že tři jednoty podaly písemnou žádost o okrskové veřejné cvičení, Milotice, Šardice a Svatobořice. Po krátkém rokování Svatobořice od žádosti dobrovolně ustupuje (měly okrskové v roce 1927). Potom dává br. okr. náčelník hlasovati listky. Za každou jednotu a pobočku hlasují náčelník a náčelnice neb jejich zástupci. Do sčítacího sboru zvoleni: br. Chromý (Šardice), br. Zajíč (Milotice), br. Urban (za okrsek). Odevzdáno 31 hlasů, z toho pro Milotice 21, pro Šardice 10. Tedy letošní veřejné cvičení našeho okrsku bude v Miloticích. Den se určí později.

Stanoveny tři neděle v dubnu (10, 17, 24) z nichž jedná bude se v Kyjově konati okrskový běh prostého tělocviku. Bližší se

oznámi na schůzi a nácvičné v březnu. Schůze ukončena ve 3/4 12 hodin.

Můžeme říci, že to byla schůze velmi zdařilá, pěkně obeslána. Ukázal se tu plně vliv bližícího se sletu. Nazdar!
Zapisovatel.

Nácvičná a rokovací schůze I. okrsku.

První okrsek sokolské župy Komenského konal v Kyjově v neděli 13. března nácvičnou a rokovací schůzi. Schůze byla četně obeslána. Vůbec nezastoupeny: Chvalnov, Kostelec, Kožušice, Sobůlky, Žadovice. Mimo to nezastoupeny sestry z Moravan, Mouchnic, Nechvalína, Šardic, Vlkoše, Vřesovic, bratři z Bukovan a Želetic. Na rokovací chůzi přišla 1 sestra z Moravan a 1 bratr ze Želetic. Celkem cvičilo 20 sester a 44 bratři. Bratři cvičili v tělocvičně a procvičili všechn šest oddílů i s přechody a dvěma chorály při hudbě. Sestry cvičily v přístavbě a procvičily tři oddíly.

V 10 hodin br. okrskový náčelník zahájil rokovací schůzi. Zmínil se o župních podnicích 5. a 12. června. Potom byl stanoven den okrskového cvičení v Miloticích na 22. květen, za nepříznivého počasí na 29. května. O veřejné cvičení se přihlásilo 12 jednot. Br. okrskový náčelník zjistil, že všechny hlásící se jednoty vykonaly povinnost vůči celku, totiž že obeslaly okrskové cvičení i župní slet. Proto všem cvičení povoleno. Potom se rozpravidlo čílý rozhovor o stanovení dní jednotlivých cvičení a dosáhnutou jakés takés dohody. Bližší na příští nácvičné 10. dubna.

Bratr Zajíč oznamuje, že okrsková škola prostého tělocviku bude 24. dubna v Kyjově. Bude přístupná členstvu i dorostu obého pohlaví. Povede br. Matoušek ze Sokola Králové Pole. Br. Urban upozornil na členský večer Sokola v Kyjově, na němž promítne se film o přeborníku světa, br. Hudcovi. Schůze skončena o 11'45 hodin.
Zapisovatel.

Nácvičná schůze dorostu v I. okrsku.

V neděli 20. března pořádal první okrsek naší župy nácvičnou schůzi dorostenců a dorostenek v kyjovské Sokolovně, která byla velmi slabě obeslána. Hlavné dorostenců bylo málo. Snad vinu na tom má pokračovací škola, kam jistě mnoho dorostenců chodí, ale jistě nemá tato škola viny na tom, že nepřišli aspoň bratři vedoucí. Ze 24 jednot a poboček zastoupeno jen 10. Vůbec nezastoupeny: Chvalnov, Kostelec, Kožušice, Moravany, Mouchnice, Osvětimany, Sobůlky, Střílky, Šardice, Vlkoš, Vracov, Vřesovice, Žadovice, Želetice. Dorostenky a dorostence poslalo, čili nácvičnou fádně obeslalo jen 5 jednot a poboček. Bukovany, Kyjov, Kory-

čany, Milotice, Nemotice. — Dorosteni v počtu 12 cvičili v tělocvičně, dorostenky v počtu 28 (i s vedoucimi) cvičily v přístavbě. Obojí procvičili celá prostná (dorosteni i při hudbě), v nichž byl patrný dobrý nácvik a pečlivá příprava. Dorostenky vedla sestra L. Polášková, dorostence St. Tesák a M. Kropáč. Výbor nezastoupených jednot a poboček měl by se postarat, aby vedoucí jednoty, v jichž čelo byli valnou schůzí postaveni, konali rádně svou povinnost. Nazdar!

Zapisovatel.

Schůze předsednictva sokolské župy Komenského 28. února 1932.

Po 10. hod. zahájil br. starosta Horák schůzi a uctěna památka br. Dra Scheinera. Omluvení nepřítomní bratří a přečten zápis z minulé schůze br. Cablikem. Br. jednatel podává zprávu o odeslaných a došlých přípisech, soustrasti k úmrtí br. Dra Scheinera, poděkování rodiny a jednoty, o fotografiích ze života a pohřbu Dra. Scheinera, které předkládá, jmenování zastupců do OOS., o knize „Náš náčelník“, doporučené ČOS. Br. Konečný upozorňuje, že je to kniha jedinečná, a žádá doporučení všech jednot členům. Schváleno. Br. Cablík čte přípis, který byl v té věci poslan jednotám. Schváleno. Přípis o navrzech na vyznamenání, které je třeba podat do konce března 1932 župě. Přípis ČOS. o schůzi redaktorů, žádost Komenského o podporu, ohlášení městské rady o koncertu Pěveckého sdružení běže se na vědomi, připis OOS. o oslavách Tyršových schválen. Oběžník ČOS o vstupenkách na slet — hlášení v župě musí být do 15. března. Hotel Béránek na Král. Vinohradech oznamuje, že bude mít volných 250 pokojů. Župa Miličova oznamuje valnou schůzí. ČOS vraci stanovy jednoty v Miloticích se schválením — pošlou se nyní do Brna. Milotice žadají o půjčení knihovny br. Dra Kozánka — budou v záznamu. Zpráva náčelnika: Župní školy cvičitelské zúčastnilo se 19 bratří a 13 sester z 18 jednot a 2 poboček. Vyúčovalo se denně od 6:30 hod. ráno do 6:30 hod. večer. Ubytování a strava na náklad župy. Zkoušky s průměrným výsledkem dobrým. Poděkuje se sestře Bublové a zemské vychovatelné. Župní školu lyžařskou vede br. Zítko z Koryčan za pomocí bratří ze Slavičína. Zúčastnilo se 80 bratří a sester. O pohodlí vzorně se se postaraly Bojkovice. Nácvik sletových prostných provede se po okrscích. Na valné schůzí cvičit. sborů provedena volba členovníků a stanoven župní slet žactva na 12. VI. v Bzenci, členstva na 19. VI. v Bzenci, rozřaďovací závody ve hrách na 5. VI. V srpnu bude povinný župní výlet do Slavičína. Výbory jednot budou vyzvány, aby se staraly o slavnostní kroje pro slet. Zpráva vzdělavatele: Zúčastnil se valné schůze ve Slavičíně. Průběh byl celkem hladký, poměry v jednotě jsou lepší, než ličí bratr C. Ve

valné schůzí vzdělávacího sboru zvolení za okrskové vzdělavatele, v I. okrsku br. Zaoral, v II. sestra Glozová, ve III. br. Cejnar, ve IV. br. Zatloukal. Župa žádá ČOS o zařazení práce v kinech do činnosti vzdělávací. Školy o Tyršovi zúčastnila se sestra Glozová. Vzdělávací výkazy docházely lépe než vloni. Zpráva po kladníka: Schváleno vydání 4.480 Kč. Výbory všech jednot a poboček budou vyzvány, aby vypořádaly své platební povinnosti, jinak pozbývají nároku na sletový odznak a kolky. Odznaky budou se vydávat jen na přímé zaplacení. Zpráva menšináře: Z vybraných peněz na menšinové kolky odvedeno 1000 Kč Národnímu základu. Pro letošní rok objednat kolky. Zpráva sociálního zpravodaje: Rozeslány příspisy o nezaměstnaných a nákupu krojů. Zpráva z Pěveckého župního sdružení: Konány koncerty v Uh. Hradišti a Napajedlích.

Záležitostí jednot: Nález rozhodčího soudu ve Slavičíně. Po prozkoumání všech dokladů a okolnosti a výslechu sporných stran přiklonil se rozhodčí soud k většině výboru, že nebyla porušena kázeň a čest sokolská a právo že je na straně starosty a jednoty. Bratr C. se znova ohradil. Bude mu oznameno rozhodnutí smířičího soudu jako konečné. Osvětimany doporučují osamostatnění Vřesovic a oznamují zahájení činnosti. Blatnice žádá zrušení pobočky v Blatničce pro úplnou nečinnost, Blatnička žádá o sečkání. Zatím se tedy neropustí. K vyšetření sporu ve Svatobořicích u Kyjova vyslán br. Dr. Broček. Potom četly se zprávy pro valnou schůzi a byly schváleny. Župní tiskový zpravodaj.

Ze župního předsednictva.

I.

Letošní župní slet chystá se ve Bzenci, a to den žactva na 12. června a slet členstva na 19. června 1932.

II.

IX. slet všesokolský se kvapem blíží. Neodkládejme, co můžeme udělat ihned! Piše nacvičujme, obstarajme odznaky a vstupenky sletové, průkazky s podobenkami, známky o zaplacení příspěvků a kolky železniční. Svoje členskou schůzi nebo besídku, na niž poučme členstvo i dorost o sletu! Nezapomeňme na cestovní základ a krojovou svépomoc!

Tyče pro vystoupení dorostu o sletu lze objednat jen pro střednictví župy. Tam žádejte též nové 5ibarevné sletové nálepky. Přednášky o sletu se světelnymi obrazy zapůjčuje již biografický odbor ČOS. (Praha III., Tyršův dům) po 25 Kč.

Sletový plakát, který dostanou jednoty prostřednictvím župy, upravte a umístěte podle návodu Věstníku sokolského číslo 7. str. 107.

III.

ČOS. upravuje řád pro sokolská vyznamenání v tom smyslu, že udíleti se bude za zásluhy o jednotu uznání, o župu plaketa a o sokolstvo medaile ČOS.

IV.

Doporučujeme pozoruhodnou knihu „Naš náčelník“, vydanou na uctění sedmdesátin našeho bratra Jindry. Objednejte prostřednictvím župy! „Sokolského vzdělavatele“ je povinna odberati každá jednota i pobočka.

V.

Letošní valná župní schůze musí rozhodnouti o neplatících dlužnících. Sletovou daň musí zaplatiti každý člen. Odznaky, vstupenky, kolky železniční a jiná vydání v hotovosti nemůže župa též za nikoho platiti.

VI.

Do pěvecké soutěže sletové přihlásilo se pěvecké sdružení župní a pěvecký kroužek uh. brodský.

V divadelní župní sletové soutěži dobyla vítězství jednota uh. hradíšťská, jež postoupila do soutěže mezižupní a získala v ní 47'66 bodu z 50 dosažitelných bodů. K tomuto čestnému úspěchu blahopřejeme. Nazdar! Al. Cablík, župní jednatel.

Zprávy z jednot a poboček.

Napajedla. Koncert Pěveckého sdružení sokolské župy Komenského konal se pod protektorátem městské rady napajedelské 21. února večer. Asi 90 člený sbor za vedení br. prof. Zaoralu z Kyjova představil se nám jako umělecký soubor, který má ještě daleké možnosti. Pro mistní obecenstvo byl to jistě prvotídní podnik. Pro sletovou soutěž bylo by snad třeba ještě usměrnit dynamiku, přednes a snad i také vyfádati několik zpěváků, zassahujících rušivě v celek snahou vyniknouti i v tak početném sboru. Malá školenost hlasová bude asi patrná ovšem jen přísnému posuzovateli, zejména v I. basu a pak i v I. tenoru. Zato dobre zněl II. bas. Dirigent měl jistě značnou zásahu, že podařilo se mu udržeti pohromadě a převésti přes osmetná úskalí svůj sbor ve Förstrově Sv. Václavu. Sbory Smetanovy, Křížkovského i Nešverovy svadějí vždy ke srovnání s provedením Mor. učitelů a těch ovšem nelze napodobiti. Novákův Kyjov se nejlépe zamluval v Napajedlích a byl br. dirigentem předveden v osobitém, nevime, zda také nevhodnějším pojetí. Tolik do vlastních řad. Jinak musí každý oceniti ohromnou dráci, která byla až dosud vykonána a plně si zaslouží veřejného uznání. Br. Olovi Šíškovi posíláme vdečný pozdrav z Napajedel do Olomouce. Po pětileté činnosti náčelnické odchází nám dobrý bratr a obětavý náčelník. Rozloučili jsme se s ním na večírku 13. února. Záci Sudolský a Mišurcová předali mu kyticí, dorostenci Báň a Obereignerová knihu „Naš náčelník“ a cvičitelský sbor sošku vítěze jako památku na jeho činnost, kterou v proslou ocenil nynější náčelník br. L. Gliž. Po proslovu vzdělavatele br. Pechy se rozvinula velmi srdečná a vskutku pěkná zábava, z níž mohl miti i odcházejici br. Siška radost, neboť byla mu zárukou, že jeho práce nebyla nadarmo. — Památnka Dra Jos. Scheinera uctěna 2. března vzpomínkovým

večerem s přednesem básně, přednáškou a sbory. Ideová škola koná se 9., 10. a 16. března. Správním výborem schváleno utvoření skupiny pro stolní tenis. Předsednictvu ČOS. posláno ohrazení proti vydání sletového kufiva. Všechna oznamená pro členstvo a důležitá usnesení správního výboru a odbořu budou vyvěšována v nově pořízené skříňce na chodbě Sokolovny, členové jsou povinni je čísti a jimi se řediti.

Z Milotic. — V neděli 6. března 1932 uspořádala naše jednota na oslavu 82. výročí narození br. prezidenta T. G. Masaryka akademii členstva a dorostu. V 8 hodin zahájil br. Ant. Babíček akademii krátkou zmírkou o třech významných narozeninách v březnu. 2. III. B. Smetany, 7. III. T. G. Masaryka a 28. III. J. A. Komenského. Potom rozvinul proslov o Bed. Smetanovi. Pořad obsahoval deset čísel. 1. Slavnostní sbor (B. Smetana) - mužský sbor. Mladý mužský sbor naší jednoty po prvé veřejně vystoupil a dotíre se uvedl, jen pokračoval. 2. Bratr vzdělávatele promluvil o presidentu Masarykově, kterého představil jako vzor člověka. 3. Cvičení se sity. (J. Pianička - Soltyš) - ženy. Dobře zacvičené číslo. Vкусné, jednoduché úbory v plném světle se pěkně vymírají a jistě přispěly k tomu, že sestry musely číslo opakovat. 4. Na slepou hábu (Burgerová - Dubová - Pospíšil) - dorostenky. Pěkná rytmická skladbicka, kterou dorostenky zacvičily roztomile a přirozeně. 5. Různosti (Mašek-Kavalír) - muži. Zacvičili 4 muži. Až na malé nestejnlosti, které jsou omluvitelné namáhavosti cvičení, vzorné zacvičeno. 6. Rytmický valčík (Holečková-Matějovc) - ženy. Sestry cvičily misty nestejně, ale v celku dobré. 7. Modlitba (B. Smetana) - mužský sbor. Slaběji zapíván než první. 8. Káh - dorostenči. Chlapci pěkné, pružné skakali a o libnosti svědčil potlesk při otevřeném jevišti. Uzávěrnost v držtvě vzorná. 9. Útvarova prostná pro osm mužů. (Klinger-Kadefábek.) Zacičeli muži až na páty oddíl nestejně. 10. Motylkové a netopýr (Bilek-Dvořák) - dorostenky a ženy, leštli všechna čísla se libila, bylo poslední číslo vrcholem pořadu a sestry a dorostenkami uhájily prvního místa v tomto večeru. Cvičily v příležitých úborech a bylo vidět, že podzimní rytmický kurs nese ovoce. Číslo opakovano a zvláště druhé provedení bylo vzorné. Můžeme říci, že celý večer se plně vydařil. Uspořádání bylo vzorné. Jeviště vkusně ozdobeno, osvětlení vzorné a tělocvičná čísla ukázala vzestup v provedení proti minulým akademiam. Zvláště bratři a dorostenec překvapili. U sester na dobrou věc jsme zvyklí. Bratři cvičitelé mohou být spokojeni.

Přečkovice. 21. února navštívila nás pobočka matefské jednoty „Sokol“ Luhačovice z Rudic a sehrála u nás v naš prospěch frašku O. Dubovského a M. Vitů „Na manželské frontě klid“. Hru měli pečlivě nastudovanou a provedli ji k našemu překvapení skoro bez vad až na malíčkost, které byly zaviněny neznalosti cízího jeviště. Našemu obecnству, které vidělo hru, při které se může od srdece zasmati nebo zase poplakati, se jistě zavděčili. Svědčí o tom smích velmi často mezi hrou a hojný potlesk, kterým byli hosté po každém jednání hlučně odměňováni. Doufáme, že když se jim na našem jevišti tak libilo a dobré hrálo, překvapí nás po čase opět nečím veselým. V odpisu zahráje naše pobočka v Rudicích veselou operetu „Sládovnické kvítko“. — V —

Strážnice. Nezapomínejme! Naši jednotu stihlo vloni velké neštěsti. Odešli z našich řad starosta, vzdělávatele a výborný cvičitel a vedoucí žactva. Tři významní činovníci za jediný rok. — 31. ledna 1932 vzpomněli jsme na rohatském hřbitově výročí smrti našeho drahého bratra vzdělávatele Františka Dvorského. — 2. března navštívili jsme hrob našeho nezapomenutelného dlouholetého starosty a zakládajícího člena jednoty, bratra Dra Jaroslava Kouteckého. — Třetí poutěká nás ještě před sitem, a to v červnu do Újezdu u Sokolnic, kde na malém hřbitíku dříma svůj věčný sen naš výborný cvičitel a oblíbený vedoucí žactva, Jan Felman. Zachováme jím vděčnou vzpominku.

Záhorovice—Nezdenice. Naše jednota konala v neděli 21. února 1932 v sále br. Vicenka řádnou valnou schůzi za hojně účasti bratří i sester. Schůzí zahájil br. starosta Fr. Gajda krátkým proslovem, v němž vzpomněl zemfelého starosty ČOS, br. Dra Jos. Scheinera, a jiných zemfelých sokol-

ských pracovníků, jejichž památka uctěna povstáním. Po přečtení poselství ČOS. bylo čtení zápisu minulé valné schůze, který byl jednomyslně schválen. Dále čteny zprávy jednotlivých činovníků. Zprávu náčelnickou za br. náčelníka Al. Foltyňa, který je na vojně, stručně a přehledně podal br. Fr. Savára s poukazem na obšírnou zprávu s. náčelnice A. Kašpárkové. Bratr vzdělavatel Ferd. Ondrušek s radostí vytkl, že naše vzdělávací činnost proti letům dřívějším neobvykle vzrostla zásilou některých obětavých a cílých bratří a sester, mladých to sil. Divadel bylo sehráno 6, uspořádán silvestrovský večer s veselym pořadem, 2 koncertní večery, z nichž jeden byl čajový, 1 taneční věneček, 1 taneční zábava, vzpominkové večery: Jiráška, Komenského, Tyrše a Scheinera, 2 přednášky s recitacemi (1 se světelními obrazy) 7. března a 28. října pro širší veřejnost, a konečně četné proslovny před sárem. Bratr vzdělavatel ukončil svou zprávu přáním, aby toto činnost neochabla, ale aby se rozvíjela úspěšně dál. Zpráva br. pokladníka Františka Bosáka vyvojovala dionohotrvající rokování o upravě peněžní stránky, která je dosud pošramocena. Zpráva br. hospodáře a bratří revisorů byly rovněž stručné a výstižné (bratří řidi se pravidlem: v jednoduchosí a prostotě je krása), takže po 5 minutové přestávce přikročilo se k volbám, které provedeny přisvědčením. Zvolení: starostou zase br. Fr. Gajda, místostarostou hr. Ing. Jos. Spišek, náčelníkem br. Fr. Savára, náčelnici s. A. Kašpárková, místonáčelníkem br. Jindřichem Bosákem, místonáčelnici s. M. Ondruškovou, vzdělavatelem br. Vladimírem Matějem a jednateli (ve výborové schůzí) br. Ferd. Ondruškem, 10 členů výboru, 5 náhradníků, ustaven dramatický odbor, vzdělávací a cvičitelský sbor. Schůzí ukončil br. starosta přáním mnoha zdaru novým činovníkům v letošním památném roce Tyršové.

F. - ra.

Ze Svatoborovic. Dram. odbor Sokola sebral 21. února hru K. Záhejského „Lešetinský kovař“ za vedení br. A. Kláska, neunávonného pracovníka v tomto oboru. Tento hrou vystupuje nás drám. kroužek na jeviště po druhé v tomto roce a jako vždy i tentokrát připravil obecenstvu pěknou podivánou. Úlohy byly obsazeny uměrně podle hereckých schopností a herci se jich vesměs dobré zhodili. Jeviště uprava a kroje odpovídaly rázu hry. Hra byla četně navštěvena a opakována příští neděli ve prospěch místních nezaměstnaných. Na měsíc března připravuje odbor novou hru a její členové se již přípravují, aby naše jednota okřívala též peněžně.

—ov.

Tělocvičná jednota Sokol v Uh. Brodě. Čtyřicátá druhá řádná valná schůze konala se v pondělí 22. února za velké účasti členstva, které též vyplnilo velký sál Sokolovny. Zahajena byla slavnostně před vyzdobeným jevištěm Pěveckým sdružením sokolským. Po proslovu bratra starosty a poselství ČOS. ověřen byl protokol poslední valné schůze a přijat návrh, aby se upustilo od čtení zpráv, které byly vytištěny a členstvu předem rozesány. Byla to zpráva bratra jednatel, jednající o dalších úkolech v nové budově, přehlídzející ztráty jednoty úmrtem a odchodem do jiného působiště, počet členů výboru, náhradníků, odborů a pohyb členstva, jehož počet dosáhl čísla 423. Slib nového členstva byl 28. října 1931. Zpráva bratra náčelníka přehlídza vykonanou práci, její dobré výsledky a chyby, které třeba napravit. Zaznamenaná počet členů cvičitelského sboru 16, volbu dveře praporečníků a náhradníků, velký příliv žactva, zvýšení návštěvy dorostu a vznore cvičení starších bratří a řemeslnického odboru. Pak vypočítává jednotlivě všech 10 významnějších veřejných podniků vlastních bud zcela nebo částečně tělocvičných (veřejné cvičení, tělocvičné večery, akademie, slavnosti a závody) a 12 tělocvičných počníků krajských, župních a jiných jednot, jichž se naše jednota činně zúčastnila, nácvicné schůze, župní všeobecné schůze cvičitelských sborů, okrskový kurs atd. Zpráva končí úvahou o vykonané práci a úkolech sletového roku. Připojen je podrobný přehled návštěvy všech složek v jednotě. Zpráva sestry náčelnice zmiňuje se nejprve všeobecně o úkolech ženy a upozorňuje na možnosti nové práce. Přehlídza prací devítiletého cvičitelského sboru žen, z nichž většina prošla celkem 17 cvičitelskými kurzy sokolskými i státními. Potom vypočítává počet účastnic na jednotlivých podnicích, jichž většina uvedena již ve zprávě bratra náčelníka, a končí výzvou k vytrvalé práci. Zpráva vzdělavatelská vytyká nedostatky činnosti vzdělá-

vaci a nepříznivé okolnosti pro náležitý rozvoj této důležité složky práce a vypočítává jednotlivé druhy proslovů a přednášek, jichž bylo celkem 29. Zpráva dramatického odboru podává přehled činnosti a uvádí 7 sezených her, zpráva loutkařského odboru uvažuje o možnostech nové činnosti na krásně vybaveném jevišti loutkovém a dětském, podává rozšíření 24 představení za uplynulý rok a vyzývá k spolupráci v tomto všeobecném oboru, zpráva odboru kinematografického popisuje zařízení a třídy provedených 227 představení podle původu a obsahu filmů, závěr vzdělávatelův podrobuje vykázanou činnost odborů a další možnosti. Potom bratr pokladník přednesl svou zprávu na základě nově zavedeného amerického účetnictví, zachycující všechny podrobnosti hospodaření jednoty s majetkem téměř třímilionovým. Zpráva bratra hospodáře prochází celou stavbu a všechno její zařízení a upozorňuje veškeré členstvo na povinnost k majetku sokolskému. Pokladník zprávu bratra Zvěřiny provádí nás pozorně od počátečního majetku před zahájením stavby až po dnešní stav majetkový, prochází činnost upisovací, dary, půjčky i službu úrokovou a hodnoti ohromou práci bratří, která v majetku jednoty není vyjádřena číselně, a končí výstřílem projevem viry v pevně trvání dila společné lásky. Zpráva bratra Melčáka zasvětila poutavým způsobem do hospodaření kinoodboru a ukázala členstvu názorně význam řádně vedeného podniku. Zpráva bratra Čejky za zábavní a pořadatelský odbor shrnuje všechny podniky jednoty a obětavou práci členstva. Uvádíme-li jenom, že bylo 227 kinemat. představení a že při každém je zaměstnáno nejméně 10 bratří a sester, můžeme aspoň částečně odhadnouti, co obětaví bratří a sestry vykonali v tomto ohledu. Záda, jestli snad někdy služba pořadatelská dala příčinu k nelibosti, o prominutí a děkuje všem, kdo mu jeho obtížnou práci usnadnili. Po doplnění tištěné kandidátky provedena pak volba hromadným souhlasem a zvolení titu bratří a sestry: starostou br. Jan Němcěk, I. náměstkem br. František Opletal, II. náměstkem br. Karel Matyáš, načelníkem br. František Ondrášek, načelnici sestra Marie Mazáčová, vzdělávatelem br. Karel Křivánek. Do výboru dále zvoleno 16 bratří a sester, 6 náhradníků, revisori, rozhodčí soud a po schválení výše přispěvků ukončena valná hromada státními hymnami.

Kř—

Nemotice. Činnost v měsíci lednu. 2. ledna 2. přednáška vzdělávací školy „O zřízení sokolském“, 23. ledna 3. přednáška vzdělávací školy „Dějiny Sokolstva a dr. Jos. Scheiner“. 12. ledna proslov „Zemřel br. Dr. Josef Scheiner“. 16. ledna maškarní ples, 3. ledna loutkové divadlo „Kašpárek na posvici“ a 31. ledna loutkové divadlo „Lhavá princezna“, a „Škrhola a Kašpátek“.

Napajedla. Dramatický odbor sehrál 28. února za režie br. Štuřka Ridleyovu hru: Půlnocní vlak. Hra neřeší nijakých těžkých záhad, ale chce upoutat pozornost a pobavit, což se plně zdařilo. Námet vtipně založený v duchu policejních příhod se rozvíjí v ději na zapadlé americké stanici dráhy kdesi ve Fallewilli, kde pro přerušení žel. spojení schází se pestrá společnost cestujících a prožívá tu několik hodin hrůzostrašného dobrodružství, jež vyvolá příšerný vlak, projíždějící o půlnoci stanici, aby dopravil dobré placený, ale zakázaný alkohol. Děj udržuje a stupňuje napětí diváků horečně až k odsudné chvíli, kdy proziravý policista Deskin odhalí strašidla ve smělých podloudnících, kteří chtějí tak zastrašiti nežádoucí svědky. — Hrálo se živě s chutí, výkony jevily pochopení a náležitou výši, spád i souhra zvláště v posledních jednáních plně uspokojovala. Jevištění úprava i vedení svědčily o opravdové snaze a pochopení. Plné hlediště neskrbalo pochvalou. Z účinkujících setkali jsme se opět se starými známými, kteří podali výkony ucelené, dobré za ozeně a odstíněné, odměněné v posuncích, kde by méně zručný herec byl stržen k nadsazování. Jsou to policista Deskin br. Přidal, Hodkin br. Ziipera, Wintrop br. Ježíška, Murdock br. Jelinka, Sterling p. Dupala, Price br. Homolky, Julie s. Bělákové, Bourneová s. Vláclove, Elsie s. Košutové, Peggy s. Fojtíkové. Rovněž i ostatní, jimž nedopřála hra rovinouti svého výkonu, hostili se svých titůh s plným úspěchem, nevyjímaje těch, kteří na našem jevišti dosud nezdomácněli. Provedení hry jest důkazem, že při dobré vůli mohly by naše zdatné sily podat nám častěji výkony, na které by bylo lze

klášti nejpřísnější měřítko. Br. režisér může být spokojen, jako obecenstvo, jemuž výběr hry přišel vhod.

—cha

Velká nad Veličkou. 6. března se hrál divadelní odbor „To za Rákouska nebylo“, hrnu ze života o 3 jednáních od B. Ryjské. Před představením vzdělávatele br. J. Šresner v proslovu vzpomněl 82. výročí narozenin pana prezidenta republiky, jeho díla životního a končil přání, aby diono ještě mezi námi dle president Masaryk, člověk ryzi povahy, pocitů a nejvýs spravedlivý. Po zapětí státních hymen začala hra. Ulohy, věštinou obsazené staršími herci, byly dobře podány za vedení br. Martina Hudečka. Velmi dobré se uplatnila a dokonale ulohu Maryčky zahrála s. Julinka Jandová. Rovněž začátečník br. R. Skoumal se do ulohy Jardy úplně vpravil. — Návštěva byla proti jindy dosti slabá. Ze nepříšli z okoli, dalo se omluvit špatným počasím, chyběli však místní a k tomu z našich rad. Jen více cítu k sokolské povinnosti a snažení!

Nazdar!

Svatoborce. Ruch předsletový rozpravidl se čile též v naši tělocvičně. Cvičí se s neobvyklou chutí a v hojném počtu. Bratřímu dokonce už místo nestáčí a mají chuť jednu zed trochu posunout, sestry by se však v tak velikém prostoru ztratily, proto nelze návrh provést. 24. února a 2. března radošně naše členstvo, spolu se členy naší pobočky v Mistřině, vitalo ve svém síedu ses, a bratra Bravenečky z Kyjova, které obětavě působí našemu náčelnictvu v nácviku sletových prostředků. Br. Svobodovi srdečný dík za rychlou, lacinou a spolehlivou dopravu zmíněných členů z Kyjova.

—el.

Ze Strážnice. Za spoluúčinkování Pěveckého a hudebního sdružení ve Veselí n/M. sehrála naše jednota 13. února ve Veselí (v Sokolovně), 14. února pak ve Strážnické operetě: „Z rozkazu Její Výsosti“, kterou bylo nutno na všeobecnou žádost 17. února ve Strážnické opakovati. Je známo, že se u nás divadlo (při dobré vůli) daří. Tentokrát však nemůžeme přejít výkonu našich bratří a sester mlčením, a prohlašujeme, že všichni účinkující ať z řad sokolských či mimosokolských se opravdu vyznamenali, čímž dokázali jen pravdivost našich slov. Byl to výkon opravdu pěkný. Zkoušky doma, ve Veselí, pak představení jak ve Veselí, tak obě ve Strážnické, které nikdy nekončilo před půlnoci. Spolku veselskému jakož i slečně Helence Nesvedové (za její vybornou pannu Lenku) takéž i za zdařilého Tonka panu Bednářovi jsme poděkovali zvláště. Na tomto místě děkujeme jim znovu vše za jejich skutečně hodnotné výkony, kterými upoutali, ba strhli obecenstvo k velikému nadšení. — Konečně děkujeme všem sestrám a bratřím za spolupráci při dařící této hře, která by se bez jejich přispění a přičtení nemohla tak libit. — Přejeme dalšímu divadelnímu vývoji u nás mnoho zdaru.

Nazdar!

... a

Z Kyjova. Sokol v Kyjově s místními osvětovými spolkami oslavil 82. výročí narozenin p. prezidenta v neděli 6. března 1932 dopoledne slavností ve velkém sále Sokolovny. Přítomno 50 osob. Na pořadu byla přednáška br. Dra. Jos. Kudely, „Tyrš a Masaryk,“ hudební čísla a dětský sbor. Br. Dr. Kudela v přednášce hodinu trvající zdůraznil rozdíly a styčné body ve filosofických, náboženských, tělovýchovných, národních a politických názorech obou našich osvoboditelů. Oba veškeru svou práci a úsilí věnovali osvobození národa, který osudu může být vděčen za to, že dal mu zakladatele Tyrše a dovršitele — Masaryka. Pořad byl doplněn hudebním kroužkem, který krásně pod vedením br. M. Luzara zahrál 6 slovanský tanec A. Drováka a fantasií z Prodané. (Hudební kroužek, bude-li ve své ušlechtilé snaze za hudebním krásnem pokračovat, může se vyvinouti v hudební těleso, které bude osvětovým přínosem nejen Kyjova, ale celého okoli.) Hoši a dívčata obecných a měšťanských škol zazpívali J. Kříčky dětský sbor „Pozdrav moravských dětí panu presidentovi“. Nemohlo být opravdu krásnějšího zakončení slavnosti, než toto prostinké dětské přání na návěv národních písni, kde dětská srdceka zazpívala všechnu svou lásku drahému tatičkovi.

Gottwald.

Z Přešovic. 82. výročí narozenin našeho vůdce-osvoboditele, bratra T. G. Masaryka, oslavila naše pobočka žákovskou hrou „Pro tatička Masaryka“, již předcházela přednáška br. vzdělávatele na téma „Ze života prezidenta

Masaryka". Hra byla pečlivě nastudována a provedena, takže se všeobecně líbila. Naši žáci se tuzili a způsobili svým maminkám a celému obecenstvu, které nás tentokráté zahrnulo svou neobyčejnou přízní, veliké překvapení, o čemž svědčí neobyčejný klid během představení a hlučný potlesk, kterým byly po každém jednání odměnovány a jenž byl našim malým umělcům nejlepší a nejvíce odměnou a zároveň spolu s jejich usměvavýma, radostí zářícíma očima i bratrům pořadatelů. Přišli-li jsme rodičům našich svěřenců tentokráté na notu, budeme je chtít záhy opět něčím novým překvapiti a doufáme, že tak si dobudeme jejich přízně. V roce našeho drahého vůdce Tyrše, v němž dokončíme, trpce zkoušení, první desítku svého trvání u nás, přejí skvělé a svěží myšlenky sokolské ze srdce co nejupřímnější větší porozumění a pevné zakotvení u nás a tím vši práci pro její rušné stále kupředu až na nejvyšší metu, srdečné zdar!

—V—

Nemotice. Tělocvičná jednota Sokol v Nemoticích konala 14. února 1932 o půl 3. hod. odpol. valnou schůzi. Jednota má 41 mužů, 14 žen, 9 dorostenčí, 9 dorostenek, 21 žáků a 23 žákyně. Valné schůzi přítomno 24 mužů, 5 žen, 2 dorostenčí a 7 dorostenek. Starosta Sokola, bratr Arnošt Němec, zahajuje valnou schůzi, vítá přítomné v Tyršově roce na valnou schůzi a vzpomíná úmrtí největšího sokola, br. Dra Jos. Scheinera. Památku jeho uctěna povstáním. Činnost jednoty vykazuje 12 výborových schůzí, 4 divadelní představení, 2 tělocvičné besedy na oslavu 100. výročí narozenin Dra M. Tyrše, 8 přednášek (Ochrana ovocného stromoví, V boji o pól se světel, obrazy, Pres. Masaryk jedenaosmdesátníkem, pro žáky „Jak si děti hrají“, Svátek matek, Sokolská myšlenka, 28. říjen v rozhlasu, Dr. M. Tyrš), 11 proslovů, 1 výlet, 1 mašk. pies, žákovské divadlo „Světlouška“, 5 loutkových divadel. Z pokladní zprávy uvádí se hrubý příjem 5.653'80 Kč, vydání 5.569'35 Kč. Volby provedeny hromadným souhlasem. Starostou zvolen opět br. Arnošt Němec, místostarostou br. František Budík st., náčelníkem br. Rudolf Hlaváč, místonáčelníkem br. St. Budík, náčelníkem sestra Marie Janoušková ze Snovídku, vzdělávatelem br. Alois Vítek a delegátem br. Vladislav Malik. Ve výborové schůzi, konané po valné schůzi, zvolen pokladníkem br. Fr. Šmak a jednatelem br. J. Brožek. Hospodařem opět zvolen br. Jos. Vrba. IX. vsesokolský slet obešle jedno a rádne. Na shledanou v Praze.

Alois Vítek.

Záhorovice-Nezdenice. Dramatický odbor naší jednoty sehrál v neděli 6. března na oslavu 82. výročí narozenin T. G. Masaryka divadelní hru M. Pukové „Krev“, obraz ze života. Hra byla šťastně volena a také dobře obsazena. Herci opravdu podali hru procitěnou a promyšlenou. Krásně se hrána byla úloha Hanky sestrou Kašpárkovou, která se do úlohy vžila tak, že hrála tělem i duší. Její hru doplnoval MUC. Skála (br. Fr. Savara). Svou procitěnou hrou působili, že v mnohem oku zaleskla se slza. Ale i ostatní úlohy byly podány tak, že jim nelze mnoho vytknouti. Mocně a dojímavě působil zpěv „Zahučaly hory“ za jevištěm, při čemž Hanka vzpomínala na své mládí. Bylo viděti dobrou vůli a obětavost bratří a sester a pevnou ruku br. pořadatele VI. Matěje. Jenom stále dál! I za nevhodných podminek lze vytvořit divy.

F.—ra.

Z Komně. Naše jednota sehrála v neděli 21. února drama O. Dubovského „Až vstaneme z mrtvých“ a Fr. Zimara „Shledání“. Přesto, že první hra trpí místy množstvím zbytečných slov, líbilo se její předvedení obecenstvu tak, že pochvalou neskrblilo. Sestry i bratří účinkující hráli celou duši a výsledek dopadl podle toho. Zvláště některí herci začátečníci překvapili svou hrou, již nám ukázali, jak lze herci vyniknouti i v malých úlohách, dá-li si na své úloze záležetí. O zdar zpěvní a hudební části má zásluhu paní učitelová Blahutková, které za její láskavost na tomto místě děkujeme.

M.-

Bukovany. Pobočka Sokola v Bukovanech konala valnou schůzi 20. února t. r. za hojně účasti členstva. Zahájil ji br. starosta Střílecký, který vzpomněl život a činnosti zemřelého starosty Čsl. obce sokolské, bra Dra Jos. Scheinera, jeho posmrtná památku uctěna povstáním. Prečteno poselství COS. a zápis o loňské valné schůzi. Dotýká se IX. sletu, vybízí členstvo k cvičení prostých a

šetření na slet. Konečně děkuje všem bratřím a sestrám, kteří vytrvalou prací a pomocí mají zásluhu o zbudování Sokolovny. Ze zpráv činovníků vyjímáme zprávu náčelníka, který ocenuje činnost mužů za uspokojivou, činnost dorostu však za chabou; u žen podle slov sestry náčelnice se činnost zhoršila proti loňskému roku a bude třeba nápravy. Jinak naše pobočka účastnila se veřejných cvičení: v Kyjově, v Sobůlkách, Nechvalině, Miloticích, Vracově, Mistřině a Žarošicích; okrskového v Želeticích a župního v Luhacovicích. Br. vzdělávatel se omlouvá, že činnost vzdělávací nebyla v tom měřítku, jak by zaslouhovala, hlavně z té příčiny, že veškeré úsilí směrovalo ke zřízení Sokolovny. Kromě toho na oslavu 10. výročí trvání naší pobočky pořádána o velikonočních tělocvičná besídka s proslovem br. vzdělávatele, který stručně nastínil činnost a práci v Sokole za toto období. — Divadelní her se hráno 6 hodnotných a vzdělávacích, která na výchovu členstva měla vliv. Velmi zajímavou přednášku ze života Dra Mir. Tyrše měl u nás br. vzdělávatel Vil. Zaoral z Kyjova v měsíci záti. Ze zábavných podniků třeba uvést: zarážení hory, hody (věneč), mikulášská zábava stolová a první ples v Sokolovně. Mezi nejvýznamnější události uplynulého roku náleželo u nás otevření Sokolovny, které se konalo 9. srpna 1931. Bukovany nikdy takové účasti lidové neviděli. Slavnostní proslov před novou Sokolovnou měl br. Vil. Zaoral, která s pozornosti vyslechnuta a odměněna potiskem. Dodatek k ni měl br. župní náčelník Staš. Po odevzdání klíčů bratru starostovi odebral se po prohlídce Sokolovny právodaj na cvičidlo. Cvičení se vydářilo náležitě. Veselice konána večer v Sokolovně. — Br. pokladník Cyril Kožík, předvedl zprávu pokladní, která vykazovala ohromnou působnost a tím i úmornou práci, poněvadž musely se vésti veškeré práce účetní, spojené se stavbou Sokolovny. Na hotovosti má pobočka 319 15 Kč. Na Sokolovně vázne velký dluh, který se při nynější hospodářské tisni těžko bude splácet. Všem činovníkům br. starosta poděkoval za jejich činnost. Volby provedeny přísvědčením: br. J. Štěticek starostou, br. Fr. Kouřil místostarostou, br. R. Majerhöfer náčelníkem, br. Jos. Selucky místonáčelníkem, s. A. Přikrylová náčelnici, s. H. Kratochvílová místonáčelnici, br. St. Lunda vzdělávatelem, br. Fr. Lunda sociálnědůvěrníkem a br. Vinc. Horňák knihovníkem. Po zodpovědém volných návrhů skončena valná schůze s přáním mnoha zdaru všemu počinání v novém roce.

Žeravice. Naše mladá jednota projevuje značně zvýšený ruch v Tyršově pamětním roce. Ukázala to jasně 5. března, kdy pořádala akademii na oslavu 100. výročí narozenin Tyršových a narozenin p. prezidenta. Spoluúčinkoval zpěvácký kroužek br. jednoty bzenecké. Úspěch všech čísel byl jedinečný, dosud nebývalý. Všechna čísla provedena naprostě bezvadně a svědčila o pečlivém nácviku. Zásluha náleží ses. Kadlecové, která provedla se žákyněm cvičení s panenkami a mláčky, ses. náčelník Chvátalové, která nacvičila s ženami rejová prostná a kužeče. Dorostenky provedly pod jejím vedením rej rusálek, číslo zvlášt libivé jak provedením, tak i ústrojem a velmi zdařitou úpravou. Neuspokojil při tomto čísle poněkud přednes melodramu. Br. Král nacvičil se žáky skupinová prostná, menší žáci provedli prostná na národní písni. Oboji provedeno bylo přesné. Žáci předvedli také vystup ze života kanát a prednesi vhodné básničky. I bratři zpěváci se známenitě činili pod zkušenou rukou sbormistra br. Blahutky. Všechny sbory se velmi zamlovaly. Br. Kučera promluvil o Tyršovi a jeho díle, br. Kudrna o vztazích Tyrše a Masaryka. Hudební doprovod řídil br. Král. Obecenstvo neskrbilo opravdu zaslouženou pochvalou. Škoda, že tak pěkná věc byla poměrně málo navštívěna. Zasloužila daleko lepší návštěvy alespoň těch, jichž to bylo povinností. Jen takových besídek houšť a všude, a pak myšlenka sokolská jistě poroste a pevně zakotví i na tom našem venkově. Další práci zdar!

—drn—

Ze Svatobořic. Narozenin br. prezidenta Masaryka bylo v naší jednotě vzpomenuto 6. března odpolední slavnosti v Sokolovně. Místní uč. sbor připojil svou vzpominku k slavnosti sokolské, což hodně přispělo k četné návštěvě. Slavnost zahájili malí drobci z 1. tř., jichž dětský a upřímný přednes se obecenstvu zalíbil. O životě br. prezidenta promluvil br. Jul. Kotulek z Kyjova a jistě mluvil z duše všech přítomných slovy: „Dokud president Masaryk je mezi námi, doufám nás stát prospívá a zdáreň upevňuje své kořeny.“ Ke zpestření pořadu

přispěli též hudebnici několika čísly a slavnost zakončili státnimi hymnami.

— ov.

Ze Strážnice. V rámci místních oslav 82. výročí narozenin bratra prezidenta T. G. Masaryka uspořádala jednota pěvecký koncert pražských umělců, slečny Máši Černé a p. Markoviče, kteréžto hosty pozval k nám bratr Dr. Preiss, syn známé spisovatelky Gabriely Preissové. Jedinečné výkony těchto umělců strhly návštěvníky k bouřlivému potlesku, jež vyvrcholil při malé pozornosti, když umělčinky byla podána kytička. Zvláštní bouře potlesku vyvolal „Slaviček“, jež musila slečna Černá ke konci opakovat, při čemž nebylo lze obecenstvu ani uklidnit. Mrvný úspěch tohoto koncertu byl opravdu skvělý. Výsledkem jest, že padl předsudek, že koncertum se u nás nedáří. Posudek z řad nesokolských praví: „To ve Strážnici ještě nebylo!“ Jiný: „A ani nebude!“ To první uznáváme, ale o tom druhém úsudku si promluvime příště. Pokladna se ovšem nemůže chlubit velkým ziskem, poněvadž příštího dne (6. března) byla akademie zdejšího reálného gymnasia. Akademie byla na pořadu dříve. Naši vzácní hosté a umělci nemohli nám však zase v jiných dnech přijeti. Doufáme, že takový umělecký požitek daleko vyvázl částečně menší zisk hmotný. Přáli jsme při loučení našim milým hostům umělčům možnost zdaru v další jejich práci a brzkou shledanou opět ve Strážnici. — a

Z Koryčan. Sokol Koryčany pořádal 6. března na oslavu presidentových narozenin a zároveň také v rámci Tyršových oslav tělocvičnou besídku. Zahájena byla proslovem br. starosty, v němž přečetl výnatek z jednání francouzského senátu o našem presidentu, aby ho n si uvědomili, že nejen my, ale i cizí uznává s úctou přednosti našeho velkého zakladatele a představitele státu. V prvním čísle pořadu vzdaly ženy rytmickým tancom s dvěma dlouhými věnci hold Masarykově, v němž zvláště vyniklo solo s. Soukupové. — Pak předvedl 4 dorosteni sletová prostná s tyčemi, jež ve větším množství jistě krásně vyniknou, ale budou vyžadovati u všech cvičenců mnoho a pečlivého nácviku. — Symbolické cvičení mužů „Vítězství sokolské myšlenky“ od Pláničky se zeměkulí a velkým mičem bylo pěkné a názorné, žel, pro nedostatek písemného vysvětlení obecenstvem po většině nepochopené. Zejména závěrčné vyzdvížení cvičence i se zeměkulí, značící konečné vítězství nádherného nedostižného vzoru volnosti, rovnosti a bratrství, oblažujíci veškeré lidstvo a povznášejíci je k čistým dálkám vesmíru, vysoko nad rmut a kal sobeckosti, nenávisti, panovačnosti a pod., bylo krásně symbolické. — Skupiny dorostenek na koze, sestavené br. Tesákem, byly libivé a obecenstvem všechny přijaté. — Jako další číslo ukázalo několik našich dobrých borců opravdu pěkné a složité cviky na hrazdě, zavíčené s chutí a velmi dobrým úspěchem. — „Panáci“, provedeni dorostenkami v pěkných, vhodných úbrusech a s plechovými pokličkami, byly rozmile veseli svými dřevěnými pohyby. Poslední přeměn vytváral všeobecný smích a obecenstvo potleskem vynutilo si opakování tohoto čísla. — „Egyptské kresby“, provedené dorostenkami v krátkých červenobílých sukních, byly rovněž u nás novinkou a zaujaly hlavně svými úsečnými, přesně vyhraněnými a nezvyklými pohyby. Pak mluvil br. Šrot z Mouchnic na námět „Masaryk a Tyrš“. Jeho řeč byl značně rušena přípravou jeviště pro poslední číslo pořadu: výnatek z opery „Rusalka“. Vodníkovi arii zazpíval br. Jabůrek (v kostymu vodníka) a hned potom následovala scéna z posledního jednání: zpívajíce a tančící vily na lesní mýtině jsou pferušeny ve svém laškovém hrani smutnou zprávou vodníkou, že rusalka, která se odvážila vybočit z odvěkého pořádku a zamilovala se do člověka, je krutě potrestána nejen jeho lidskou zradou, ale i opovržením a vyloučením z kruhu vodních sester, a že trpí hluboko pod hladinou vodní. Snahou pořádajících bylo podat obecenstvu tímto číslem něco nového a poutavého a dík oběťavosti s. Fádrusové, která nejen sama účinkovala, ale i všechny zpívající svědomitě navicila, a dík výpravě vypadl celek opravdu pěkné, třebaže obecenstvo zneklidněné téměř hodinovou přestávkou, bylo již velmi roztržité. Tato dlouhá přestávka byla trapná nejen pro obecenstvo, (byť i fyzická hudba krátila dlouhou chvíli), ale i pro účinkující. Bohužel, při nedostatečnosti našeho jeviště nebylo lze při nejlepší vůli zdolati všechny technické překážky v čase krajším. Celkem však průběh byl zdařilý a přes malé šílení zájmu o tento

podnik (plakátováno velmi pozdě a nedostatečně, což je velká škoda), návštěva byla slušná. Všem, kteří čimkoli přispěli ke zdaru akademie, děkujeme a k další práci voláme zdar!

Bzová. 7. února měli jsme výroční valnou schůzi. Bylo to vlastně takové dostaveničko naší sokolské rodiny, na níž jsme si rozvrhli práci pro celý rok. Hlavní rokování, myslím, jako všeude točilo se kolem sletu vše-sokolského. Kolik radosti, připrav a slibů, až budeme v matice Praze! Další hovor se přenesl na tělocvičnou besídku, kterou jsme oslavili narozeniny p. prezidenta. Besídka dopadla skvěle. Její pořad byl: 1. Malé začky přednesly básničky „Tatičku Masarykovi“ a „Domov“. (Skladba záky.) 2. Žaci básně „Nás tatičku“ a „Sedmému březnu“. Žaci sehráli hrnu „Námořníci“. Odměněni byli hlučným potleskem. 4. Žaci ze školy se začkami dvojhlasnou písň „Nekamenujte proroky“ od B. Smetany. 5. Přednes basné žáka „Sedmému březnu“ a „Nás tatičku“. 6. Větší začky kládnu. 7. Větší začka báseň „Osvoboditel“ od Jaroše. 8. Muži bradla. Dopadla dobře. 9. Přednes basné dvou žáků: „Slib prezidentu“. 10. Prostná dorostenek. 11. Přednes basné žaka „Sedmému březnu“. 12. Dvojhlasny zpěv žáků a začek „Váika“. (hudba B. Smetany). 13. Prostná žen. 14. Přednes basné „Ballada o očích topičových“ od Wolkera. Za každým číslem byl hlučný potlesk. Zakončili jsme národními hymnami. Všem se to velmi líbilo. Viděl jsem též, že i sily radosti skropily ten naš stánek, naši milou Sokolovnu. Jak šťastna byla ona matka, jejž jediná dceruška přednášela báseň „Tatičku Masarykovi“, tak přál bych si, aby všichni rodiče byli šťastní a poslali své děti tam, kde vycvičí tělo a ozdraví duši — do Sokolovny. Zdar! — och.

Z Milotic. Po akademii členstva a dorosten, která se po všech stránkách vydála, uspořádala naše jednota v neděli 13. března na oslavu narozenin T. G. Masaryka akademii žactva. Pořad obsahoval tato čísla: 1. Nad Tatrou sa blýska — mužský sbor. 2. Tatiček Masaryk, přednáška dětem, kterou měl br. vzdělávatel. 3. Pravda a pohádka (báseň) — začka. 4. Jen samé kvety (dramatisace od Al. Zaruby) — žáci a začka. 5. Dobry den, kováři a Tatičku starý nás (dramatisace) — žáci. 6. Petříček a Hanicka (báseň od Kožíška) — 2 začky. 7. Žaci a hospodynky (Drášal) — žáci a začky. 8. Stavba Sokolovny (Klouček — Liška — Kordík) žáci. 9. Zajícek (Burgerová — Dubová) — začky. 10. Naše Lidka (báseň) — začka. 11. Hořela lípa (hra z Třebíčska) — začky. 12. České hvězdicky (M. Heinzová) — začky. 13. Hry — žáci. 14. Rokokové panenky (Kutina) — začky. 15. Muchomůrky (Smejkal) — začky. 16. Pětice pro žaky (J. Válek) — žáci. 17. Karukulka (Kalus) — začky. 18. Národní hymny — mužský sbor. Byl to pěkný večer, důstojný velikého člověka — Masaryka, prozářený nevázaným veselím dětí a prodchnutý láskou k nim. Nejroztomilejším číslem byla zdrámatisovaná básnička „Petříček a Hanicka“. Dve, jesté ani ne šestiletá děvčátko, z nichž jedno oblečeno za Slováka, druhé za Slovensku, přednášela básičku tak mile a dětsky, že odnesla si nejlepší pochvalu večera. Samozřejmě, že děvčátko musela opakovat. Rovněž i některá jiná čísla byla opakována. Tělocvičně nejlépe provedena byla čísla: Rokokové panenky, Pětice pro žaky a Karkulky. Zvláště poslední ukázalo, jaké máme i mezi nejménšími jedincem, kteří hodně slibují do budoucna. Také Muchomůrky se velmi líbily. Všechna čísla byla vkusně krojována a zde právě ukázaly sestry, co lze při trošce dobré vůle a vtipu zrobit z papíru. Bylo to pěkné, dík vám všem, kteří jste se o to přišli. Ve čtvrtek 17. března uspořádaly sestry jakousi „hostinu“ všeho žactva. Každý chlapec a děvčátko dostalo čaj a hromadu zákusků; čeho nesnědli, zanesli domů mamičce. Všechno sestry udělaly zdarma. Bylo pohoštěno 58 dětí. Dík Vám, sestry, srdečný dík.

Z Kyjova. Tyršovy oslavy v Kyjově byly zahájeny koncertem Pěveckého sdružení sokolské župy Komenského, jejž pořádal místní výbor společných oslav Tyršových pod protektorátem městské rady v Kyjově 13. března. Snad každý z přítomných byl zvědav na vystoupení tohoto, 90 členů majícího sboru a mnohy byl jistě překvapen jeho mimofádným výkonem. Nutno připomenout, že vzhledem k řídkým zkouškám tak početného sboru docíleno přesto žádoucí jednoty všech jeho složek. Pořad koncertu sestaven

jednak z povinných čísel pro pévecký závod ČOS. v Praze, jednak z čísel přistupných i širšimu obecenstvu. Koncert zahájen krásně znějicím „Věnem“, což bylo důkazem, že překrásnou harmonii tohoto Smetanova sboru pévců dokonale procitili. Foerstrův „Sv. Václav“ působil jako opravdový vznešený chorál k tomuto světci. Pospíšilavý „Náš cíl“ vyzněl mohutným pochodem sokolstva za jeho pravým cílem. Po číslech, vyžadujících technické zdatnosti sboru a bedlivé pozornosti se strany posluchačů, následovaly sbory jednodušší a přídavkem harmonisace slováckých písni. První z nich, Divča, divča, zaujala ihned svým vlnivým legatem II. basu. Další písni byly svědectvím, že sbor má i své dobré solisty, jak nás o tom přesvědčili bratři Svoboda a Mišurec v písni Dolina a Volga. Pořad zaručen fyzným přídavkem Tančuj, tancoj. Sbor vedi br. Zaoral, jemuž náleží dík všech přítomných za vskutku umělecký výkon, jež v Kyjově tak zřídka kdy vidíme. Bobužel, stojí za připominku, že výše vstupného svědčila o tom, jako by Tyrš náležel jen vrstvám majetnejším, což mělo důkladný vliv i na návštěvu, jež nás neuspokojila.

M. L.

Z Buchlovic. V ustavujici vyborové schůzi 13. února zvolen jednatelém opět br. Josef Šlosar, pokladníkem a zároveň novinářem br. Lambertem Zácrálekom, knihovníkem br. Václavem Hána, hospodářem br. Cypru Šík. Ustaven biograficky odbor a vzdělávací sbor. Na oslavu narozenin T. G. Masaryka a 100. výročí narozenin Mir. Tyrše byly v neděli 6. března uspořádány 2 tělocvičné akademie. Odpoledne pro mládež, večer pro dospělé. Pořad jak po strance výběru, tak i provedením byl i pro náročného pozorovatele uspokojivý. Br. vzdělávatel ve svém proslovu Tyrš — Masaryk — Sokol zdůraznil stručně dosud nedoceněný význam této tří jmen v dějinách československého národa. Jako 1. tělocvičné číslo předvedly žáčky roztomilou hru „Karkulky a vlk“ od A. Kaluse. 2. Záci: Prostná pro 6 žáků od K. Kordika. 3. Žáčky: Napodobivé hry se zpěvy. 4. Záci cvičení s tyčemi pro 8 žáků od Černovského. 5. Žáčky vzbudily hodně veselosti hrou v kostýmech „Myši námluvy s nebezpečím“ (S. Mauerharlová). Bylo by však v zájmu lepšího pochopení předváděné hry, kdyby se divákům například vyložil stručný obsah skladby. 6. Dorostenky symbolická prostná od V. Kadeřábka zacvičili dobře a s chutí. Mužům jako 7. číslo dobré dopadly obávané skupiny na židlich. 8. Dorostenky předvedly staré prvky novou formou od Z. Pechlátové. Toto bylo vpravdě nejlepším číslem akademii, a to nejen provedením, nýbrž i skladba sama, bohatou náplní učelně seskupených prvků zanechala v duších posluchačů nezapomenutelný dojem. 9. Nejménší žáci bezvadně předvedli své jednoduché, ale pěkné skupinky od Al. Beni. 10. Větší žáčky rovněž bez chyby zacvičily „Rokokové panenky“ od Jana Kutiny. Ženy s přesnosti jen jim vlastní, zacvičily „Nová prostná“ od Jemelkové. Je to také krásná skladba, ale pice se nevyrovnaná skladbě Pechlátové, zacvičené dorostenkami, neboť příliš dlouhé opakování jednotlivých částí unavuje posluchače a vyvolává v nich nudu. Nakonec zacvičili muži Štrmcova prostná na IX. slet. Při pohledu na tato prostná, která jsou vlastně skladbou pro větší celek, vyvstavají již před duševním zrakem divákovym mohutné představy o nádherné působivosti těchto skvělých prostných na strahovském sletišti. Rikáme jeden druhému: „Pěkné byly letos ty naše akademie“. Musely být pěkné, jako každý nás podnik v roce Tyršově musí být pěkný a pěkný bude, bohdá, nás největší sokolský svátek: IX. slet, na který se všichni tolik těšíme a jemuž zdar provoláme!

Václav Hána.

Do St. Města. Dramatický odbor „Sokola“ ve St. Městě sehrál v sobotu 19. a v neděli 20. března 1932 veselohru se zpěvy od Karla Fořta: Slečinka z bílého zámečku s hudbou E. Starého za vedení br. V. Pavlika. Spisovatel velmi známý a u ochotníků oblíbený staví tu na jevišti příběh zcela prostý. Deera majitele zámku nechce jiného za muže než mlynářského chasníka. V den oslavy narozenin přijede za slečinkou ženich-inženýr, který, když se dozví, že nastávající její muž musí být mlynářem, nezúčastní se slavnosti a přestrojí se za krajánka, aby poznal slečinku beze vší přetvářky. Slečinka skutečně najde zalíbení v dominělém krajánkovi, který jest zaměstnán u jejího strýce ve mlýně, a toho si také vezme. Komická zápletka hry nepřináší nic

nového, ale pobaví slušným a účinným způsobem a dává možnost jedincům, aby uplatnili své síly a schopnosti do plné míry. Představení bylo velmi dobré a pečlivě připraveno; neúnavným vedoucím plynulo hladce v čléně souhise a přednes jednotlivých zpěvních čísel byl v souladu s doprovodem. V první řadě řebla se zmínit o zdařilém výkonu s. V. Wildové, která vystoupila v úloze zámecké slečinky Olinky. Lashodného a silného hlasu při zpěvech bylo využito. Ukázala se být i tentokrát ochoťnicí dobrých vlastností a pod dobrým vedením může dospěti dalších úspěchů. V některých výstupech byla by více prospěla umírněnost pohybů. Br. Kudilek v úloze inženýra-krajanáka podal velmi dobrý výkon. Ma dobrý jeviště zjev a jen slovní text vykazoval menší vady, které však divákovi ušly. Překvapující výkon podala s. O. Křiváková v úloze Pepíka-práška. Vyhavila tohoto s nádechem jemné komiky, plně odpovídající a vyhovující představované povaze. Dvojice br. Chlachula a ses. Lukášovi v úloze manželů barona Zlámaného vytvořily zdařilý pár večera, který došel plného ohlasu u posluchačů. Také ostatní účinkující podali velmi zdařilé výkony a u všech odpovídaly kladeným požadavkům a byly promyšlené zladěny v jediný celek. Výprava byla vzorná a překvapila rychlostí při provedení změn. Br. Pavlik dal hře vše potřebné a představení takto provedené a vypravené se obecenstvu velmi zamálovalo. Celé shromážděné obecenstvo potleskem odměnilo hrající i na otevřeném jevišti, což jistě svědčí, že hra chytla. Při sobotním představení bylo male nedopadfeni, které vzniklo tím, že napovídá ztráta několik listů. Dík však pohotovosti účinkujících bylo v brzku odstraněno. Nedělní představení bylo vzorné.

Ha.

Blatnice. Na oslavu narozenin p. prezidenta uspořádal Sokol 6. března tělocvičnou akademii. V krátkém proslovu nastínil br. Hudeček názory prezidentovy a zdůraznil prvnou větu jeho v lepší budoucnost. A nyní tím více je potřeba se lideti heslem Masarykovým: Neskládat ruce v klin. Pak přednesl žák přání. Hned nato velmi pěkně se uvedly prvním číslem nejménší žákyne se sidéčky pod vedením s. Ofnerové. Škoda, že cvičení se neopakovalo. Sotva se obecenstvo vzpamatovalo, již děvčátka odcházela. V druhém čísle sklidili potlesk „Veslaři“ nacvičení br. Nováčkem. Nádherně bylo číslo třetí větší žáček s ozdobnými švihadly. Obecenstvo dlouhým potleskem odměnilo námahu nacvičující s. náčelnice Hudečkové. Pak se střídají čísla sletová dorostu, dorostenek, mužů a žen při hudbě na gramof. desky. Ženy měly malou nehodu. Při třetím (tuším) oddile nezačaly ženy cvičiti, jen s. Ofnerová, která však hned po dvou taklech přestala. Duchapitomnosti s. náčelnice vhodným obratem vpadly ženy do hudby a sletová bezvadně skončily za hojněho potlesku. Jen s. Ofnerová byla neprávem v podezření, že to zkazila, ač vlastné vina byla na s. náčelnici a ostatních sestrách. Tímto jsme povinni s. Ofnerovou obhájiti. Prostná mužů potleskovala lepšího propracování zvláště pro jeviště vystoupení. Veškeré, ale zároveň podiv vzbudila „Patnáctka“ mužů a žen — ovšem neochotou bratří pohodlných k nácviku ztenčena na „Šestku“. Obecenstvo plně odměnilo 4 br. a 2 sestry cvičici. Zajímavé jest, že tu po prvně uvidělo obecenstvo cvičiti ženy v kalhotách. Nejlepším číslem akademie byl rej se světelnými (říznobarevnými) kuželi, aniž bychom neuznali krásného čísla dorostenek na nápěv „Teče voda, teče“, které se velmi zamálovalo. Burácející potlesk po světelných kuželích odměnil sestry, které s náčelnicí hrde odcházely. Škoda, že po pokročilost času nebylo lze cvičení opakovati. Hlavní zásluhu o zdar této akademie náleží nejdříve s. náčelnici Hudečkové, která den jak den nacvičovala a br. náčelníkovi v nácviku pomáhala. Velká účast obecenstva byla nejlepší odměnou všech účinkujících. Za krásný večer všem účinkujícím a zvláště s. náčelnici Maryši Hudečkové a br. náčelníkovi Fr. Bachanovi bratrský dík.

Ra.

Z Milotic. — Naše jednota uspořádala v sobotu 19. března josefský večírek. Byl to první pokus podobného druhu u nás a plně se vydával. Vstup byl volný. Na pořadu byla aktovka „Jawohl“ od R. Havelky a 10 zpěvů a kupletů. Aktovka byla docela pěkně sehrána až na pomalý spád, zaviněný u některých herců neznalostí úloh, a zpěvy dost slušně podány. Celý večer byl veselý, upřímný a všem se libil. Sletový základ také byl obohacen o nějakou stokorunu, kterou bratří a dorostenky vydělali prodejem věcí z ob-

čerstvárny a sbírkou mezi přítomnými. Jen takových večírků víc. Na pořadu mimo jíž zminěné aktové byly zpěvy, kuplety a několik čísel hudebních.

Kyjov. Tělocvičná jednota Sokol v Kyjově pořádala ve středu 16. března 1932 přednášku prof. Leop. Zwacha z Brna: „Co jsem viděl a zažil v sovětském Rusku“. Námět přednášky přilákal do Školovny velmi ctně obecenstvo, což svědčilo o zajmu o dnešní Rusko, o jeho pětiletý hospodářský plán výrobní. Posluchačstvo poslouchalo se zájmem řečníka od 8. hodiny až do půl 12. hod. v noci. Prof. Zwach projevil se ve své přednášce jako odborník, jenž studoval hospodářské, společenské i osvětové poměry, které se vytvářejí v sovětském Rusku. Na závadu byl poněkud zdlouhavý přednášek řečníků a pak světelné obrady, jimž doprovázela přednášku, byly nejasné a po stránce obsahové nepřinášely nic hodnotného. Jeho náměty a myšlenky vyvolaly řadu dotazů u obecenstva. Řečník musel zodpověděti otázky o poměru naší republiky k sovět. Rusku, o vystěhovalectví do Ruska, o školství, o manželství, o peněžnictví a mnoha ještě jiných věcech, které posluchače zajímaly.

Uh. Ostroh. 20. ledna 1932 uspořádali jsme na učení památky Dra. Jos. Scheinera pěvecko-tělocvičnou besídku za spoluúčinkování pěvec-sboru „Sokola“ ve Bzenci. Besídka zahájena státními hymnami, po nichž následoval proslov vzdělávatele br. Bartoška o významu a práci Dra Scheinera. Br. vzdělavatel vyličil práci a význam br. Scheinera od vstupu jeho do „Sokola“ až do jeho skonu a ukázal tak, jak obětavá byla láska pro myšlenku sokolskou, jak ohromná to byla práce, kterou vykonal, neopomenuv se ani zminit, co vše podnikl Dr. Scheiner i pro osvobození našeho národa a jak všude dovezl činně ve prospěch věci zasáhnouti a za co vše mu sokolstvo i národ vděčí. Pofad besídky byl sestaven tak, že čísla tělocvična se střídala s čísly zpěvnými, která zvlášť byla pečlivě nacvičena a přesně podána, a byla tato: Zaje: U boj, Javůrek: Na Moravu, Křížkovský: Utonulá a Divčá vlašovička, Pospíšil: Naš cíl, Pokorný: Sada, sinko, Skleničko. Všechny tyto sbory dozvály plného ocenění a děkujeme tímto bratřím bzeneckým a br. sbormistrovi za jejich opravidovou ochotu a obětování, že nám zpěvem besídku zpestřili a to bez všech nároků na odměnu, která jim byla jediné projevena potleskem obecenstva. Z čísel tělocvičných „Malá obrana“, hra na vojáky s báničkami od Fr. Drásala, provedená žáky, dozvála zaslouženého ocenění, jelikož byla dobré nacvičena a žáky pochopena a lze ji všude jinde doporučiti. Tanecku na českou besedu, zacičenému žákyněmi, chyběl rychlejší rytmus hudby, čímž by bylo cvičení lépe vyniklo. Skupiny mužů předvedeny přesně. Ženy předvedly sletová prostní IX. sletu všesokol, která byla nejlepším čísem besídky, neboť byla nacvičena co nejpečlivěji a také po zásluze odměněna. Vzpominali jsme při nich, jak o IX. sletě bude jimi obecenstvo uchvázeno. Různosti — dorostenky, vzdělé čísla, avšak doslova obětí, chyběla větší souhra. Posledním čísem byly „Plavci na Volze“, symbolické cvičení mužů se zpěvem na národní ruské písni. Díl tohoto čísla měl být obecenstvu vysvětlen — dále je k němu potřebi i dobrých zpěváků, ale i toto číslo podáno dobré a ukázalo, že v jednotách se nejen cvičí, ale i zpívá a že vše lze spojiti: hudbu, zpěv i cvičení.

Z Luháčovic. — Oslava 82. výročí narozenin prezidenta republiky. V neděli 6. března 1932 o 3. hod. odpol. uspořádala naše jednota ve dvoraně Sokolovny oslavu 82. výročí narozenin prezidenta republiky T. G. Masaryka. Po úvodním proslovu starosty br. Krystýnka promluvil vzdělavatel br. Zatloukal o způsobu Masarykovy práce a o jejich výsledcích. Ze sbírky Jana Rokyty „Revoluce“ přednášela s. Marušníková „Masarykovi Osvoboditeli“ a br. L. Kolář přednesl básničku „President Masaryk“. S pozorností vyslechl přítomní proslov prezidentův k mládeži ze 27. října 1928 a část jeho poselství k národu o 10. výročí republiky. Sokolský orchestr za řízení br. L. Koláře zahrál státní hymny, Stolcovu směs slovenských písni Naše Tatry a Stolcův Slezový pochod. Jednotlivá čísla se vhodně střídala. Účast na slavnosti byla velká, návštěvníci ze všech vrstev obecenstva obsadili téměř všechna místa ve velkém sále Sokolovny. K slavnosti vyšly v březnovém čísele Luháčovského Sokola dva články: Fr. Novolného „Vzpomínka na volišskou schůzku profesora T. G. Masaryka“ a Bed. Jahody „Účast legionářů při vítání prezidenta republiky T. G. Ma-

saryka v Luhačovicích v roce 1924. Kromě toho březnové číslo listu naší jednoty přineslo i obrázek Z návštěvy prezidenta republiky T. G. Masaryka v Luhačovicích 26. června 1924. — Při hraní státních hymen před hudebním pavilónem na Lázeňském náměstí. —

Večer bez mužů v jednotě uh. hradištské 15. března 1932. Letošní večer bez mužů byl pro nás obzvláště významný, neboť vzpomínaly jsme 30. výročí sokolské ženské práce u nás. Dosud žije několik sokolských žen, které od roku 1902 zúčastňují se u nás činné sokolské práce. Toho výročí vzpomněla sestra náčelní v krátkém proslovu a zdůraznila práci v tradici let minulých. Pokud se týká letošního našeho večera bez mužů, byl velmi zdařilý, snad nejlepší ze všech. U vědomí pamětního roku Tyršova vynasnažily se všechny sestry, aby tělocvičná i zábavná čísla byla co nejlépe provedena. Sestra náčelní po proslovu pobavila nás dvakrát svým milým zpěvem, Vodníkem a Ukolebávkou. „Myši bál“ vyvolal hodně veselí a smichu. Jednoaktovka byla poněkud slabší, zato „Rumba“, společnost to šestí pánsků v salonních úborech s cylindry, s bílou jíjinou v knoflíkové dirci, zalibila se hned na první spálení. Číslo bylo velmi zdařilé a nejlepší odměnou účinkujícím byl blučný pollesk a opakování. Známé dueto našich starších žen v úloze melaře a a pekaře se letos podívalo a nemohlo lépe pobavit hlediště. Pekař oplýval dobrým humorem a myslím, že už dávno se nepodařilo z prken divadelních tak neočekávaně vysypati hrát zdařilých vtipů, jichž ohlasem byl blučný smich. Po tomto zdařilém čísle vystoupilo „vzorné družstvo“ našich žen a předvedlo číslo nejméně dětiček za školky se slunečničky, číslo tak libivé, že neznámý dárce obdaroval dětičky košem nejvybranějších květin, jako cibule, česnek, mrkve, a každou holčičku perníkovou panenkou. To se potom dobré zpívalo „Šly panenky silnici“. Rovněž polka našich oblibených sester se velice líbila, neboť tanec vyznačoval se jemnými, dobré nacvičenými pohyby. Číslo jedno z nejlepších. Vystoupení sester s úterkami bylo rovněž libivé. Poslední dvě čísla pořadu byla vyvrcholením dnešního večera. S největším zájmem a uznáním sledován byl moderní tanec sester Kiesswettrové a Psenčíkové. Ctyřčlenná rodina lílitovaná byla výborná svým podáním a rozemála kdekožho svými písničkami, že poslouchaly bychom jich do nekonečna. Zábava ukončena tanecem a družným besedováním u stolu. Dávno jsme se nerozcházejí tak spokojeny nad zdarem našeho večera bez mužů. Byly jsme potěšeny, že letos mezi nás přišlo hojně žen, které dosud nejsou členkami Sokola. Vyjádřily svou spokojenosť s naší sokolskou zábavou a slíbily, že příštího roku přijdou se opět na nás podívat.

Konečná.

Z Velehradu. Valná schůze pobočky Sokola na Velehradě konala se 14. února za přítomnosti 34 členů a zástupců mateřské jednoty uh. hradištské, bratří Blahy a Hylského. Schůzí řídil za omluvěného bratra starostu br. mistrostarosta Beránek. Br. jednatel vyzývá přítomné k největší účasti na sletě v Praze. Ze zprávy br. náčelníka. Stav cvičicího členstva koncem r. 1931: mužů 10, žen 6, dorostenek 3, dorostenka 1, žáků 26, žáky 25. Mužů prům. zařad. 8, cvič. hod. 87, v jedné hod. 6; žen prům. zař. 6, cvič. hod. 73, v jedné hod. 5; dorostenek prům. zař. 4, cvič. hod. 48, v jedné hod. 3; dorostenek prům. zař. 3, cvič. hod. 68, v jedné hod. 3; žáků prům. zař. 23, cvič. hod. 88, v jedné hod. 20; žáky prům. zař. 23, cvič. hod. 88, v jedné hod. 21. — Z podniků tělocvičných: 5. dubna tělocvičná besídka, 17. května výlet společně se Starým Městem a Buchlovicemi, 6. září veřejné cvičení spojené s okrskovým výletem na Velehrad. Pobočka zúčastnila se okrskového cvičení ve Starém Městě, župního sletu v Luhačovicích i rozestaveného běhu z Filakova do Prahy. Ze zprávy vzdělávatele: proslovů pro členy bylo 3, pro dorost 1, pro žactvo 5, 3 přednášky, 6 divadel českých spisovatelů, 1 divadlo cizí. Dramatický odbor Sokola v Uh. Hradišti sehrál 3 pohostinné hry. Kromě toho pobočka pořádala Husův oslavny večer, dětskou nadíšku, jednu tanecní a jednu programovou zábavu, 9 loutek, představení. Pokladní zpráva vykazuje příjem 39.397-65 Kč, vydání Kč 38.980-90. Počet členů koncem r. 1931 jest 40 mužů, 12 žen, úhrnem 52 členů; přibylo 5 členů. Podle zprávy br. hospodáře náklad na přistavbu Sokolovny vyžadal si Kč 19.518-94; tato částka není konečná, ježto dosud nebyly dodány všechny účty. Knihovna pobočky má 882 svazky v ceně asi Kč 10.000. Půjčeno průměrně měsíčně 108 svazků 36 čtenářům. Sokolských časopisů udebi-

ráno 33 výtisků. Před volbami br. Hylský tlumočil pozdrav mateřské jednoty a slíbil podporu ve všech potřebách, žádá jen poctivou práci v pobočce. Bratr Blaha zdůraznil zvýšenou činnost pobočky hlavně po stránci tělocvičné a slijuje, že ve lhůtách čtrnáctidenních bude sám docházeti, aby pozvedl tělocvičnu úroveň členstvá. Ve volbách zvolení: starostou br. Drobný, náměstkem starosty br. Beránek, náčelníkem br. Borušk, načelnici sestra Šantová, vzdělavelem br. Dr. Drobný. Schůze skončena s přáním zvýšené práce ve všech oborech sokolské činnosti v roce Tyršové a IX. sletu vsesokolského.

Z Rudic. — *Masarykův večer.* V neděli 6. března 1932 konal se v sále u Šimoníků „Masarykův večer“, který uspořádala sokolská pobočka rudická. Večer zahájil br. Scheffel; vzdělavatel mateřské jednoty luhačovské br. Zatloukal promluvil na téma Masarykův ideál moderního hrdiny a Masaryk a sokolstvo; bratr L. Kolář z Luhačovic přednášel Rokytovu básničku „President Masaryk“; smíšený sbor, složený většinou z členů a členek rudické pobočky, zazpíval za řízení br. V. Horáka tři sbory (vlastní skladby Horákovy); br. Horák zapěl svým krásným barytonem několik písniček a zahrál několik houslových skladeb technicky většinou velmi obtížných; bratři z pobočky předvedli ukázky své tělocvičné vyspělosti na hradě i při sestavování skupin. Návštěva na večírku byla uspokojivá. Sokolská pobočka v Rudicích podala za svého desítiletí již dosti důkazů, že i v zapadlé vesnici lze pracovat kulturně v duchu sokolském a národním. JZ

Z Luhačovic. — *Josefský večírek*. V sobotu 19. března 1932 konal se ve velkém sále Sokolovny josefský večírek, z jehož pořadu nejcennějšími čísly byly dvě aktovky. Provedení všech čísel bylo dobré a velmi dobré, až snad na ojedinělé výjimky. Doplňkem pořadu byly tance. Řídili jej br. Chrt a Jos. Vokurka. Josefské večírky vžily se již v naší jednotě a mají svou dobrou tradici. JZ

Uh. Ostroh. 14. února 1932 konána řádná valná schůze za účasti 43 členů, kterou zahájil a řídil za nemocn. br. starostu I. místostarosta br. Stěpánek. Po přečtení poslání ČOS. byl zápis o loňské valné schůzi přečten a schválen. Ze zpráv činovníků vyjímáme: Jednota má koncem roku 86 mužů 46 žen, celkem 132. Během roku přistoupilo 21, vystoupilo 18 členů. Z dorostu získáno 8, z jiných jednot přistoupil 1, za povoláním odešlo 9, na vojnu 3, dobrovolně vystoupili 3, zemřeli 2, vyškrtnut pro neplacení příspěvků 1. Vzpomenuto odchodu dlouholetých členů manželů Kočich, plných sokolů, pracovníků, pak zemřelých br. Jos. Sustka a Jos. Solaře, dále pak ve všech zprávách o úmrtí drahého starosty ČOS. Dr. Scheinera, jehož pohřbu se zúčastnili 3 bratři v kroji. Též vzpomenuto mistrovství tělocvičku br. Hudec, jakož i šedesátky br. Maška, Havla a sedmdesátka mladého br. Dra Jindry Vanička. Pořádán 1 pěvec, koncert — pěvec, sdružení „Opus“ v Brně, 5 divadel, 1 opereta, 2 tělocv. besedy, 1 veveř, cvičení, oslava 28. února, 1 progr. zábava, 2 taneč, zábavy, 69 kinových představení pro dospělé, 8 kinov. představení pro děti. Z členských záplýjek bylo darováno za Kč 1200 —, na umorení dluhů bylo splaceno Kč 10.500 —, takže dluhy pomalu, ale přece ubývají. Celková účast ve cvičení: zařad. 199 mužů v 108 hod., celkem 1429, průměr zařad. 16, průměr v 1 hod. 13; dorostu zařad. 37 v 30 hod., celkem 141, průměr v 1 hod. 4; žáků zařad. 354 v 86 hod., celkem 2273, průměr v 1 hod. 26; žen zařad. 154 v 106 hod., celkem 1103, průměr v 1 hod. 10; dorostenek zařad. 78 ve 102 hod., celkem 533, průměr v 1 hod. 5; žáky zařad. 509 v 86 hod., celkem 3690, průměr v 1 hod. 43. V tělocvičnách během roku vystoupeno celkem 15 krát. Zkoušky tělesné zdatnosti žen, dorostenek a žáky provedeny a výkazy včas odesíány. Časopisů odebráno 21 Věstníku sokolského, 26 župních věstníků, 3 Cvičitelé, 4 Cvičitelky, 5 Sokolík, 10 Sokol. besed, 11 Vzkříšení, 13 Jastu, 1 Vzdělavatel. Na podporu čs. škol v zahraničí pro spolek „Komenský“ zasláno Kč 179 —, Masaryk. lize proti tuberkulóze Kč 5 —, Zemské péči o mládež Kč 50 —, Okresní péči o mládež Kč 200 —, Okres. osvět., sboru Kč 100 —. Provedeno vylosování bezúročné půjčky v částce Kč 400 —. Zplnomocněn správní výbor k odprodeji hřiště v Ostrož. Předměstí, jehož výtéžku se použije na opravu a splátky dluhu, též schváleno rozbourati zadní sál a zřízeni zvukového kina. Schváleno při bourání sálu sta-

noviti pracovní hodiny pro členy, jichž počet určí správní výbor. Rozpočet na rok 1932 schválen. Při volbách zvoleni starostou br. Bedř. Hajda, I. nám. starosty br. Jos. Stěpán, II. nám. starosty br. Jan Kuchař, náčelníkem br. Olda Šudek, náčelnici ses. Marie Hochmanová, vzdělavatelem br. Adolf Bartošík, jednatelem br. Fr. Student ml., počladníkem br. Jos. Klimeš, hospodářem br. Jos. Kysely, matrikářem br. Frant. Ohera, kninovníkem br. Adolf Bartošík, kronikářem br. Jos. Vítěk, předveda kina br. Frant. Sedláček, před. záb. odb. br. Jan Přikryl, novinářkou ses. Em. Omelková, sociál důvér. a menšin. důvér. sestra Anna Kučerová, archivářkou ses. Mar. Hochmanová, členem výboru br. Jan Kříž, náhr. výboru br. Václ. Blumenstein, Miro Pařízek, Fr. Benda, Fr. Helbich, Jos. Kašpárek, revisory účtů bratři Cyril Kolář, Fr. Benda, Čeněk Doležal. Zástupci do župy bratři Olda Šudek a Jan Kuchař. Tiskovým zpravodajem bratr O. Šudek.

Z redakčního stolku.

4. číslo Věstníku přichází k Vám opět značně rozšířeno. Zpráv se nahromadilo tolik, že nemohl jsem všeho ani uveřejnit. Bratři dopisovatelé prominou, shledají se s ostatními příspěvky v čísle květnovém.

Žádám bratři a sestry dopisovatelů, aby posílali zprávy výstižné, stručné a podepsané. Bratři a sestry, jichž dosud z dopisování neznám, dejte si své zprávy ověřit razitkou jednoty nebo pobočky a podepsat br. jednatelem nebo starostou! Neužívejte, na př. bratři, zkratky, podle nich mohlo by se usuzovat, že to psala sestra. Pišete-li zprávu pro Věstník, nač skrývat se pod záhadou, když mám čisté svědomí? Nazdar!

Ant. Konečný.

Obsah řídí redakční kruh. — Redakční závěrka 10. každého měsíce. — Vychází měsíčně. Vydává Sokolská župa Komenského v Uh. Hradišti. Roční předplatné Kč 8,—. — Číslo jednotlivé Kč 1,—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hyšského v Uh. Hradišti. — Administrativní a inserční dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hyšského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známků uděleno výnosem ředitelství pošt. a telegr. v Brně č. 44.820/VI. 13. V. 1920.

Tělocvičny a hřiště zařizuje,
veřk. tělocvič. nářadí dodává

J. HUJNÁK A SYNOVÉ,
BRNO, KRÁLOVO POLE, ČECHOVA UL. 58.

Ceníky, návrhy a rozpočty
zdarma. — Za vše záruká!

Dostaveníčkem sokolské společnosti jest

restaurace v Sokolovně

(hotel „KORUNA“ v Uherském Hradišti).

Výborná domácí kuchyně. — Přírodní vína.

○ návštěvu prosí

JAN HOLUB, restauratér.

Pamatujte na sebe a své milé úsporami na dárkové a vkladní knížky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHER. BRODĚ!

Šetrnost je matkou svobody! Šetrnosti k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

**Sokolské jednoty
objednávají své TISKOPISY**

v knihtiskárně

Karla Hyňského v Uh. Hradišti

Mariánské náměstí. - Telefon 142.

Kancelářské potřeby a papírnické zboží.

Potřebujete pěkný a laciný cvičební úbor, kroj nebo jiné součástky pro tělocvik a sport? ●

Obrakte se s důvěrou na nás, budete spokojeni s provedením i cenou. — Vyžádejte si ceník!

Nákupní a výrobní družstvo sokolských potřeb

V BRNĚ, Veselá 15, telefon 13409.

SOKOL BEZ KROJE JAKO PTÁK BEZ PEŘÍ.

Vzorné slavnostní kroje - cvičební úbory
pro členstvo - dorost - žactvo pěšné
dle předpisu Č. O. S. dodává odborný
závod sokolský

Zach-Sport-Praha
 II. ŽITNA 40. TELEFON 338-7-3

Vyzádejte si zdarma ilustrovaný ceník!

**ADAM PRAHA
KUNRATICE.**

Výhodné placení.

**Bezpečné
elegantní
tělocvičné
nářadí**
 s 5iletou zárukou.

Vedoucí cenou a jakostí.

ZUBY

spravuje, nové
zhotoví zlaté
chrupy i plomby

ZUBNÍ TECHNIK

**BR. STÁŇA INDRÁK,
UH. HRADIŠTĚ**

ve vlastním domě proti školám, vedle fotografa Bartoně.